

Jani Hoviario

TYÖNTÖ- JA VETOVOIMATEKIJÄT WALKERS-TOIMINNAN LAADULLISEN ARVON MÄÄRITTELIJÖINÄ

Opinnäytetyö

Humanistisen alan ylempi ammattikorkeakoulututkinto

Nuorisokasvatuksen johtamisen ja kehittämisen koulutus
(ylempi amk)

2021

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tutkintonimike	Yhteisöpedagogi (YAMK)
Tekijä	Jani Hoviario
Työn nimi	Työntö- ja vetovoimatekijät Walkers-toiminnan laadullisen arvon määrittelijöinä
Toimeksiantaja	Aseman Lapset ry
Vuosi	2021
Sivut	74 sivua, joista liitteitä 3 sivua
Työn ohjaaja	Laura Hokkanen

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyössä tutkitaan Aseman Lapset ry:n Walkers-kahvilatoiminnan työntö- ja vetovoimatekijöitä. Työntö- ja vetovoimatekijöillä selitetään valintojen ja päätöksen syntyä, kun nuori tekee päätöksen osallistua toimintaan. Opinnäytetyössä sovelletaan Leen (1966) siirtolaisteoriaa. Tutkimusaineisto on kerätty Walkers-kahvilatoiminnassa mukana olleilta, 18 vuotta täyttäneiltä nuorilta.

Tutkimusaineiston kerääminen toteutettiin vuosien 2019–2021 aikana, joten aineistoa kerättiin jo ennen tämän tutkimuksen aloittamista toisiin tarkoituksiin. Aineistoa analysoitaessa huomattiin tiettyjä yhdenmukaisuuksia, joita haluttiin tutkia lisää. Haastatteluja tehtiin kahden ja puolen vuoden aikana yhteensä 91 kappaletta. Tutkimuksen aineiston keräämiseen käytettiin puolistrukturoitua haastattelumenetelmää. Aineiston analysoinnissa käytettiin sisällönanalyysia. Teoreettisena viitekehystenä sovellettiin Leen (1966) siirtolaisteoriaa.

Aineisto käsiteltiin laadullisen tutkimuksen ja sisällönanalyysin avulla, jossa ensiksi aineisto redusoiitiin ja klusteroiitiin ilman teoreettista rakennetta. Tämän jälkeen aineisto käsitteellisteettiin, jolloin siitä eroteltiin tutkimuksen kannalta oleellinen tieto. Analysoitua aineistoa tarkasteltiin Leen (1966) teorian mukaan, jolloin voitiin nimetä tutkittavasta aineistosta toiminnan työntö- ja vetovoimatekijöitä.

Tutkielma osoitti toiminnasta työntö- ja vetovoimatekijöitä, joista merkittävimmät olivat vanhat, että uudet kaverit sekä turvallisen aikuisen läsnäolo. Näiden lisäksi tuen ja avun tarve työhön, opiskeluun ja asumiseen liittyvässä ohjauksessa ovat toiminnassa vetovoimatekijöitä sekä nuorten työntövoimatekijöitä, eli miksi nuoret ovat hakeutuneet tietyn toiminnan tai palvelun piiriin. Tutkimuksen tuloksia voidaan hyödyntää toiminnan kehittämisessä. Ajankohtaisten ilmiöiden tunnistaminen ja niiden mukaan toiminnan vetovoimatekijöiden kehittäminen kehittäisi toiminnan laadullista arvoa entisestään. Opinnäytetyö tuo esille tarpeet kehittää tällaisen tiedon keräämistä asiakassuhteen päättyessä. Työntö- ja vetovoimatekijöiden kautta toimintaa voidaan tarkastella asiakaslähtöisesti.

Asiasanat: Työntövoimatekijä, vetovoimatekijä, sisällönanalyysi, kvalitatiivinen tutkimus, siirtolaisuus

Degree	Master of Humanities
Author (authors)	Jani Hoviario
Thesis title	A push and pulling force as determinants of the qualitative value of Walkers action
Commissioned by	Aseman Lapset ry.
Time	2021
Pages	74 pages, 3 pages of appendices
Supervisor	Laura Hokkanen

ABSTRACT

In the thesis, the thrust an attraction factor of Walkers-concept has been examined. The study adapts to Lee's theory about migration. The research material has been collected by the attendees of Walkers action, who turned 18 years. The collecting of the research material was carried out 2019 –2021. The material was collected for other purposes before a beginning of this study.

While analyzing the material, certain similarities were noted that sought to be further investigated. Altogether 91 interviews were made during two years and six month. The research material was collected by a semi structured interview. In the analysis of the material, a content analysis was used. Lee's theory about migration was adapted as theoretical the frame of the study. Material points out the thrust and pulling the force actions of the operation.

First material was processed through a qualitative study and content analysis. First the material was reduced and clustered without a theoretical structure. Essential information for the study was separated by the conceptualization of material. Analyzed material was examined according to the theory in which case it was possible to name the factors of the thrust and pulling forces.

Study shows that the biggest factors of operations thrust and pulling force were the new friends and presence of safe adults. Need for support and help in addition to these, the work, the studying, and the livings in the control are pulling force and a thrust of the adolescents operational, in other words why have the young people sought their way within the sphere of certain operation or service. The results of the study can be utilized in the developing of the operation.

Operations quality can be developed through identifying the phenomenon of surroundings and by identifying the pulling force factors of Walkers house. The operation can be examined through a push and pulling force customer oriented. The dissertation brings the developing of the collecting of the material, a show but the use of the results of this study remains for the operation to be estimated.

Keywords: Thrust, pulling force, content analysis, qualitative study, the theory of migration

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	5
2	TAUSTA.....	7
2.1	Aseman Lapset ry	7
2.2	Walkers-toiminta	9
2.3	Walkers-kahvila.....	10
3	TEORIA TYÖNTÖ- JA VETOVOIMATEKIJÖISTÄ.....	13
3.1	Sovellettava siirtolaisteoria	13
3.2	Työntövoima	17
3.3	Vetovoima	19
3.4	Väliin tulevat esteet ja yksilölliset syyt	22
4	TUTKIMUSTEHTÄVÄ, -MENETELMÄT JA AINEISTON ANALYYSITAPA.....	24
4.1	Tutkimusote ja tutkimuksen kohdejoukko	24
4.2	Tutkimustehtävä.....	25
4.3	Tutkimusmenetelmät.....	26
4.4	Aineiston keruu	28
4.5	Aineiston analyysitapa	31
4.6	Luotettavuus ja pätevyys	35
5	NUORTEN TARPEET WALKERS-TOIMINNALLE.....	38
5.1	Nuoret Walkers-toiminnan käyttäjinä	38
5.2	Walkers-toiminnan vetovoimatekijät luovat pysyvyyttä	44
5.3	Työntövoimatekijät vastaan vetovoimatekijät	49
6	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	53
6.1	Johtopäätökset.....	53
6.2	Pohdinta.....	58
	LÄHTEET	66

1 JOHDANTO

Opinnäytetyössä tutkitaan Aseman Lapset ry:n Walkers-toimintaan osallistuneiden nuorten työntö- sekä vetovoimatekijöitä. Opinnäytetyössä sovelletaan Leen (1966) työntö- ja vetovoimateoriaa.

Sovellettava teoria pohjautuu Leen (1966) siirtolaisteoriaan, jolla selitetään valintoja ja päätöksiä syntyä, kun halutaan muutoksia nykyiseen tilanteeseen. Leen teoriassa lähtöalueen työntövoimatekijänä siirtolaiselle toimii esimerkiksi sota ja vetovoimatekijöinä tuloalueelle eli uudelle asuinpaikalle rauha, tulevaisuudennäkymät ja sosiaaliedut. Teoriaa sovellettaessa etsitään nuorten valinnoista sekä päätöksistä työntö- ja vetovoimatekijöitä, joiden perusteella nuoret ovat hakeutuneet heille tarkoitetun toiminnan tai palvelun piiriin. (Lee 1966.)

Helsingin ydinkeskusta kiehtoo nuoria ajanviettopaikkana. Walkers-kahvila on Helsingin keskustassa toimiva nuorisokahvila, joka on auki pääsääntöisesti maanantaista perjantaihin kello 15–20 ympäri vuoden. Walkers-kahvila on ollut jo pitkään keskustan alueen ainoa alaikäisille tarkoitettu epäkaupallinen ja ammatillisesti ohjattu paikka. Se on avoinna myös kesäisin, jolloin suurin osa muista nuorten palveluista on kiinni. Walkers-talon toimintailtojen kävijäkeskiarvot ovat olleet viime vuosina jatkuvassa kasvussa eikä sen suosio nuorten keskuudessa näytä laantuvan.

Nuoret tulevat ympäri pääkaupunkiseutua ja laajempaa metropolialuetta Helsingin keskustaan viettämään vapaa-aikaansa, ja suuri osa heistä käy Walkers-kahvilassa. Walkers-kahvilan kävijänuorista noin seitsemänkymmentä prosenttia on helsinkiläisiä ja vaikka nuoria tulee eri puolilta Helsinkiä, korostuu kävijöissä etenkin idän ja pohjoisen alueen nuoret. Aukioloaikojen ulkopuolella nuorten kanssa tehdään tiiviimpää yksilötyötä ja saatetaan heitä eri palveluiden piiriin. Kahvilatoiminnan lisäksi Walkers-kahvilalta jalkaudutaan Helsingin keskusta-alueelle. (Aseman Lapset ry 2020a.)

Walkers-kahvila on kaikille alaikäisille nuorille tarkoitettua avointa toimintaa, jossa kohdataan nuoria ja tehdään nuorisotyötä kahvila ympäristössä. Toiminnassa tavoitteena on nuorten syrjäytymisen ehkäiseminen. Walkers-toiminta

on ammatillisesti ohjattua toimintaa, jossa aikuiset vapaaehtoistyöntekijät toimivat turvallisina aikuisina nuorille yhdessä ammattilaisten rinnalla. Walkers-toiminta edistää nuorten itsenäistymistä ja kasvamista vastuullisiksi aikuisiksi. (Aseman Lapset ry 2020a.)

Tutkimusaineisto kerättiin Walkers-kahvilan kävijöiltä, jotka ovat täyttäneet 18 vuotta ja siirtyvät Walkers-kahvilan palvelusta eteenpäin. Haastateltaviksi on valikoitu pääsääntöisesti nuoria, jotka olivat käyneet kahvilassa suhteellisen säännöllisesti noin vuoden ajan. Haastatteluja ei kuitenkaan rajattu erikseen juuri heille, joilla tiedettiin olevan jollain tavalla vaikeaa, vaan pyrittiin tavoittamaan mahdollisimman heterogeeninen joukko.

Nuoren täytettyään 18 ja jäätyä pois toiminnasta, hänelle on tehty dialoginen haastattelu, joka on toteutettu puolistrukturoidulla menetelmällä. Saatua aineistoa analysoimalla on pyritty selvittämään mitkä työntö- ja vetovoimatekijät ovat olleet Walkers-kahvilatoiminnassa nuorelle merkityksellisiä. Dialogisessa haastattelussa työntekijä on kirjannut mahdollisimman tarkasti nuoren sanomisen, ja pyrkinyt näin vaikuttamaan mahdollisimman vähän siihen, mitä nuori sanoo. Näin myös on pyritty välttämään työntekijän omien arvojen vaikutus nuoren sanomaan.

Työntö- ja vetovoimatekijöitä peilataan Walkers-toimintaan, jossa hyödynnetään myönteistä tunnistamista. Työntövoimatekijät vaikuttavat siihen, miten nuoret tulevat Walkers-toimintaan mukaan, sekä vetovoimatekijät siihen, mitkä ovat niitä tekijöitä, jotka vaikuttavat nuoren toiminnassa pysymiseen. Työntö- veto-malli toiminnan arvioimisessa antaa todellisen kuvan toiminnan merkityksellisyydestä. Leen (1966) teorian avulla voidaan kuvata nuorten tarpeita sekä niitä vetovoimia, jotka nuoret ovat kokeet merkityksellisyydeksi. (Pineda ym. 2016).

Toiminnan merkityksellisyyden osoittaminen on lisääntynyt, varsinkin järjestökentällä, jossa toiminnat perustuvat pääasiassa erilaisiin rahoituksiin. Rahoittajat vaativat toimijoilta nykyään tarkempaa selvitystä toiminnan merkityksellisyydestä sekä mitä muutosta toiminta on saanut aikaiseksi. Tämä pakottaa

järjestötoimijoita kehittämään omia tunnuslukuja, tulosten seurantaan sekä toiminnan arviointeja, jotta pystyttäisiin osoittamaan toiminnan merkityksellisyys rahoittajille.

Tunnistamalla toiminnan työntö- ja vetovoimatekijöitä voidaan vastata nuorten ajankohtaiseen tarpeeseen. Työntö- ja vetovoimia tunnistamalla voidaan karvoittaa nuorten palvelutarpeita ja näin kehittää toimintaa tarvelähtöiseksi.

Nuorten tarpeiden tunnistaminen työntö- ja vetovoimien avulla sekä niihin vastaaminen mahdollistaa toiminnan merkityksellisyyden nuorelle. Työntö- ja vetovoimatekijöiden tiedonkeruuta tulisi kehittää siltä osin, että se vastaa tutkimuskysymykseen myös työntövoimatekijöiden osalta paremmin.

Nuorisotyö koetaan ulkopuoliseksi kasvatuksen järjestäjäksi ja siksi sille asetetaan samoja vaatimuksia kuin formaalille kasvatukselle. Tällä tarkoitetaan, että nuorista on kasvatettava heidän omalla ajallaan responsiivisia yhteiskunnan jäseniä, jossa on pystyttävä vastaamaan yhteiskunnan heille asettamiin haasteisiin. Se mitä nuorilta vaaditaan tarkoittaa myös sitä, että samaa vaaditaan nuorisotyöltä. (Nieminen 2007a, 49–51.)

Nuorisotyössä on siinä missä yritysmaailmassakin, tulostavoitteita, laatuksiteereitä ja strategisia painopistealueita. Kun nuorisotyö koetaan kasvatuksen järjestäjäksi, pyritään tätä mittaamaan myös tuloskortein tai pistämään paremmuusjärjestykseen. (Honkasalo ym. 2008.)

2 TAUSTA

2.1 Aseman Lapset ry

Helsingin keskustan katukuvassa alkoi muodostua uusi katuilmiö 1980-luvun puolivälissä, kun rautatieasemalle alkoi toistuvasti kokoontumaan nuoria. Tätä ilmiötä sekä näitä nuoria alettiin kutsua asemanlapsiksi. (Mujunen ym. 1996, 4–20.) Aseman seudulle kokoontui tällöin tuhansia helsinkiläisiä nuoria. Nuorten kokoontuminen ei ollut mikään uusi asia, mutta nyt tilanne tuntui kärjistyvän liikaa, kun sitä ei enää aikuisten puolesta hallittu. Kysymyksessä ei ollut

varsinaisesti katulapsista, vaikka nuoret viettivät lähes kaiken aikansa asemantunnelissa. Heillä oli ainakin periaatteessa paikka mihin mennä iltaisin. (Pietiläinen 2001.)

Nuorten kokoontumiseen aseman seudulle liittyi vahvasti päihteet sekä pikkurikollisuus. Viranomaiset eivät pystyneet reagoimaan rikkinäisiin koteihin sekä vääränlaisiin aikuisten malleihin, jotka olivat juurisyyt nuorten ongelmiin. Nuorten suuret joukot aiheuttivat myös muiden ohikulkevien aikuisten huolen sekä paheksunnan tilanteesta. Ilmiön johdosta perustettiin Aseman Lapset ry, jonka tarkoitus oli toimia moniongelmaisten nuorten ja lasten auttamiseksi järjestämällä omaa toimintaa. Lisäksi oli tarkoitus painostaa päättäjiä huomioimaan heikommassa asemassa olevien lasten tilanne. Samaan aikaan yhdistyksen sanottiin harjoittavan tutkimustyötä erityisnuorisotyön kehittämiseksi. (Pietiläinen 2001.)

Aseman Lapset ry on 1990 perustettu yhdistys, joka on uskonnollisesti ja poliittisesti sitoutumaton. Aseman Lasten keskeisempiin toimintoihin on kuulunut 1992 vuodesta asti rautatien lähellä oleva nuoriso- tai kontaktikahvila. Tämän kahvilan tarkoituksena on ollut saada siirrettyä aseman seudulle kokoontuvat ongelmanuoret, jotta voidaan rikkoa kriminalisoitujen jäsenten määrittämä rakenne tarjoamalla katujengiä sosiaalisempi tapa kokoontua ja viettää aikaa. (Pietiläinen 2001.)

Yhdistyksessä toteutetaan nuorisotyötä vielä tänäkin päivänä monin eri keinoin. Yhdistyksen perustehtävänä on perheiden sekä lasten ja nuorten terveen kasvun ja kehityksen tukeminen sekä syrjäytymisen ehkäisy. (Aseman Lapset ry 2019.) Tällä pyritään edistämään nuorten turvallista ja tasavertaista kasvua sekä ehkäisemään syrjäytymistä, väkivaltaa, rikollisuutta ja päihteiden ongelmakäyttöä (Mujunen ym.1996, 4–20).

Järjestön kiinteisiin nuoriin kohdentuviin toimintoihin kuuluvat Walkers Suomi ja Helsingin Walkers-kahvilatoiminta sekä Friends-ohjelma. Ulkopuolisella rahoituksella toteutetaan lisäksi Walkers-bussi-toimintaa ja Löytävä nuorisotyö -toimintaa. Lisäksi on meneillään kehittämishankkeita, jotka kohdentuvat nuoriin tai nuorten kanssa toimijoihin. Kehittämishankkeita ovat Katusovittelu-

hanke, K-0-kiusaamiseen puuttuva työ, Walkers-on-Wheels-hanke, sekä Pasila-hanke ja yhteistyössä Ammattiopisto Liven kanssa toteutettava 3T-hanke. Toimintamuodot ovat ammatillisesti toisiaan tukevia ja täydentäviä kokonaisuuksia. (Aseman Lapset ry 2019.)

Yhdistyksessä työskenteli vuoden 2020 lopussa 39 työntekijää, joista kuusi työntekijää tekivät hallinnollisia työtehtäviä. Lähes puolet yhdistyksen rahoituspohjasta vuonna 2020 tuli Sosiaali- ja terveystieteiden avustuskeskuksesta – STEA. Kaksikymmentä prosenttia rahoituspohjasta tuli muilta julkisilta rahoittajilta kuten Euroopan sosiaalirahasto - ESR sekä kunnat. Muut rahoituskeinot olivat varainhankinta tuotot, kohdetuotot sekä säätiöiden ja yritysten lahjoitukset. Näiden osuus rahoitus pohjasta oli jokaisen kohdalla kymmenen prosentin tasoa. (Aseman Lapset ry 2020b.)

Aseman Lapset tekee työtä nuorten pienryhmien kanssa, yksilötyötä, avointa toimintaa sekä kadulla tapahtuvaa löytävää nuorisotyötä. Nuoria kohdattiin vuoden 2020 aikana kadulla 3200 nuorta sekä avoimessa toiminnassa noin 140 nuorta/ilta, kunnes pandemia rajoitti toimintaa, jolloin kohdattiin nuoria noin 60 nuorta/ilta. Verkossa nuoria on kohdattu noin 900 ja yksilö ja pienryhmä nuoria vuoden aikana noin 300 nuorta. (Aseman Lapset ry 2020b.)

2.2 Walkers-toiminta

Walkers-toiminta on Aseman Lapset ry:ssä kehitetty, vapaaehtoistoimintaan perustuva suomalainen nuorisotyön muoto, jossa toiminta on Aseman Lapset ry:n järjestämää ja ylläpitämää. Toiminnan ytimenä on ryhmä ammatillisesti koulutettuja työntekijöitä sekä aikuisia vapaaehtoistyöntekijöitä. Tarkoituksena on luoda turvallinen ympäristö, jossa nuorella on mahdollisuus turvalliseen kohtaamiseen aikuisen kanssa, ja edistää nuoren kasvua ja kehitystä vastuulliseksi aikuiseksi. (Aseman Lapset ry 2019.)

Walkers-toimintaa toteutetaan valtakunnallisesti 12 paikkakunnalla. Aseman Lapset ry omistaa Walkers-tavaramerkin ja on Walkers-toiminnan taustayhteisö valtakunnallisessa Walkers-toiminnassa. Valtakunnallisesti Walkers-toimintojen operatiivisesta toiminnasta vastaa yhteistoimintasopimukseen perustuen paikallinen taustayhteisö. Paikallisilla taustayhteisöillä voidaan käsittää

yhdistykset, kunnat ja kaupungit sekä seurakunnat, jotka huolehtivat itse paikallisen toiminnan resursseista kuten taloudesta sekä vapaaehtoistyöstä. (Aseman Lapset ry 2019, 5–7.)

Vuonna 1994 kehitetty ennaltaehkäisevä nuorisotyön muoto Walkers-toiminta tunnetaan nuorisokahvilatoiminnastaan sekä Walkers-bussi-toiminnastaan (Aseman Lapset ry 2019). Walkers-toimintaa löytyy Helsingin Walkers-kahvilan lisäksi 11 paikkakunnalla, joiden lisäksi Walkers-bussi pääkaupunkiseudulla sekä neljä Wautoa liikkuu vaihtuvilla paikkakunnilla valtakunnallisesti. Oleellista näissä kaikissa on myös se, että toimintaa toteutetaan yhteisen ideologian mukaisesti. Kaikessa Walkers-toiminnassa on mukana vahvasti vapaaehtoistyöntekijät eli nuoruuden veteraanit. (Aseman Lapset ry 2021d.)

Walkers on wheels -hanke on liikkuvan nuorisotyön kehittämistoimintaa ja on osa valtakunnallista Walkers-toimintaa. Walkers on wheels toiminnan keskeinen osa on matkailuautoista liikkuviksi nuorten kohtaamispaikoiksi rakennetut Walkers-autot eli Wautot. Wautot liikkuvat pääkaupunkiseudun ulkopuolisilla alueilla etenkin haja-asutusseuduilla. (Aseman Lapset ry 2020b.) Aseman Lapset ry:ssä kehitetyssä nuorisotyön muodossa vapaaehtoiset aikuiset ovat keskeisessä roolissa Walkers-toiminnassa. Walkers-vapaaehtoisten tärkein tehtävä on olla nuorille läsnä. Walkers-vapaaehtoiset ovat nuoruuden veteraaneja, jotka ovat jo selvinneet omasta nuoruudesta. (Aseman Lapset ry 2021b.)

2.3 Walkers-kahvila

Helsingissä sijaitseva Walkers-kahvila on Aseman Lapset ry:n ylläpitämää toimintaa ja kuuluu valtakunnalliseen Walkers-perheeseen ja kulkee valtakunnallisen Walkers-toiminnan lippulaivana (Aseman Lapset ry 2019). Toimintaa rahoittavat monet eri tahot. Walkers-kahvilan merkittävimmät toiminnan rahoittajat ja tukijat ovat opetus- ja kulttuuriministeriö, Sinebrychoff, Paulig oy, Suomen Lions-liitto, Corellia, sekä Helsingin kaupunki (Aseman Lapset ry 2021a). Walkers-kahvilassa kohdataan yhden illan aikana keskimäärin 140 nuorta. Kävijänuorilla on erilaisia kielellisiä, etnisiä, kulttuurisia ja uskonnollisia taustoja. Nuoret tulevat myös eri lähtökohdista, osa nuorista voi olla erityistä tukea tarvitseva tai mahdollisesti huippuoppilas koulussa. (Aseman Lapset ry 2020a.)

Walkers-toiminta on kaikille alaikäisille nuorille tarkoitettua avointa ja leimamatonta vapaa-ajanpalvelua. Toiminnassa pyritään pitämään osallistumisen kynnys tavoitteellisesti mahdollisimman matalana. Toiminnassa ei edellytetä jäsenyyttä tai edes omien tietojen antamista. Toimintamuoto sallii vapaamuotoisen oleilun Walkers-kahvilassa ilman osto-, tekemis- tai suoritusvelvoitetta. Toiminnassa ei kuitenkaan ole tehty kategorista ikärajausta alaikäisiin vaan 18 vuotta täyttäneet nuoret voivat vielä jatkaa toiminnassa käymistä sovitusti hetken aikaa. Tarkoituksena ei näin ole ajaa nuoria valitsemaan seuraavaksi ympäristöksi ravintoloita, koska 18–vuotiaille ei ole tarjolla varsinaisia olohuoneen kaltaisia ajanviettopaikkoja. Nuoret voivat myös sovitusti saada 18 vuoden iästä huolimatta tukea ja neuvoa ongelmiinsa tai tarpeisiin. Monet täysi-ikäiset nuoret käyvätkin vielä pistäytymässä ja osa tulee tarkoituksella kysymään aikuisen neuvoa ja apua johonkin yksittäisen asian hoitamiseen. (Aseman Lapset ry 2020a, 4.)

Walkers-toiminnan kävijöistä on 35–40 prosenttia 14–15-vuotiaita, noin 40–50 prosenttia 16–17-vuotiaita ja noin 5–10 prosenttia 18-vuotiaita. Vuonna 2020 oli havaittavissa 16 vuotta täyttäneiden määrän lisääntyminen merkittävästi, kun taas 13-vuotiaiden tai tätä nuorempien ”tutustujien” määrä laski, kun näitä verrataan aikaisempiin vuosiin. Sukupuolijakauma tyttöjen ja poikien välillä on lähes yhtä suuri. Muunsukupuolisia tai sukupuoli-identiteettiään vielä pohtivia nuoria toiminnassa on noin 5–10 prosenttia kävijöistä. Kävijöistä noin 70 prosenttia on helsinkiläisiä, espoolaisia sekä vantaalaisia nuoria. Kehyskunnista nuoria käy toiminnassa noin 10–15 prosenttia. (Aseman Lapset ry 2020c, 4.)

Nuorten kirjattujen kohtaamisten pääasialliset teemat ovat olleet vuonna 2020 seksuaalisuus, seksi, päihteet, syömishäiriöt, mielenterveysongelmat, tukipalvelut, väkivalta, tappelut, laitospelämä, hatkaaminen, lastensuojelu, koulu, työ, raha-asiat, asuntoasiat, ihmissuhteet ja välien selvittely. (Aseman Lapset ry 2020a.)

Ensimmäinen Walkers-kahvila on aloittanut 1992 Helsingissä, mutta hankalan aloituksen jälkeen toimintaa on uudelleen käynnistetty 1994, jonka jälkeen kahvila on toiminut yhtäjaksoisesti Helsingissä. Walkers-kahvila on kaikille alle 18-vuotiaille nuorille tarkoitettu kohtaamispaikka ja oleskelutila, johon kaikki nuoret ovat tervetulleita. (Pietiläinen 2001, 41–53.) Walkers-kahvila yhdistää

myös muita toimintamuotoja toimiessaan muiden työmuotojen tukikohtana. Walkers-kahvila on tärkeässä keskiössä, kun Helsingin keskustaan jalkaudutaan nuorten pariin. Nuoria myös ohjataan aktiivisesti muiden palveluiden pariin. Walkers-kahvilan työntekijät yhdessä yhdistyksen työntekijöiden ja muiden työmuotojen kanssa muodostavat vahvan verkoston pääkaupunkiseudun muiden toimijoiden kanssa. (Aseman Lapset ry 2019.)

Walkers-toiminnan idea ei ole nuoren ehdoilla toimivaa toimintaa, kuten yleisesti on totuttu nuorisotyön toimintaa kuvaamaan. Toimintaa kuvataan arkisena, jossa kahvila ei tarjoa ohjattua toimintaa, pelejä tai televisiota, vaan paljon vapaaehtoisia aikuisia sekä paikan, jossa viettää aikaa. Walkers-toiminnan taustalla on ideologia, jossa nuoria kutsuttiin aikuisten pyörittämään Walkers-kahvilaan. Kahvila ympäristöllä tavoiteltiin myös arkisen vuorovaikutuksen kehittymistä sekä nuoren käytöksen muutosta oppiessa turvalliselta aikuiselta oikeita käyttäytymismalleja sekä arkisia vuorovaikutustaitoja, mitä ei tapahdu samassa mittakaavassa nuorten ehdoilla tapahtuvassa toiminnassa. Walkers-toiminnan idea on vallankumouksellinen suomalaisessa nuorisotyössä. Ideana on nimenomaan, että nuoret tulevat aikuisten pyörittämään tilaan ja toimintaan, jossa nuorilta odotetaan hyvää käytöstä aikuisten muodostamien sääntöjen mukaisesti. (Pietiläinen 2001, 41–53.) Tämä eroaa merkittävästi nykypäivän nuorisotyön näkemyksestä, jossa nuoret ovat keskiössä toiminnan suunnittelussa sekä heidän osallistamisessa toiminnan rakenteisiin.

Toisin kuin yleensä nuorisotiloihin, Walkers-toimintaan voi nuori tulla päihtyneenä. Aseman Lasten ideologia perustuukin siihen ajatukseen, että päihtyneet ovat oire ongelmasta, eivät itse ongelma. Tämä vaikuttaa suoranaisesti myös siihen, miten nuori kohdataan sekä miten nuori kokee kohtaamistilanteen. (Pietiläinen 2001, 41–53.) Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että nuorten päihtyneiden käyttöön ei puututtaisi. Yleisesti nuorisotyössä on totuttu siihen, että nuori ei saa osallistua mihinkään toimintaan, jos on päihtyneenä. (ks. Porvoon nuorisopalvelut 2017, 4.) Walkers-toiminnassa tämä ei ole nuorelle este osallistua toimintaan, vaan nuori kohdataan siitä huolimatta ja nuoren kohtaamisessa puututaan ongelmiin, joihin nuori oireilee päihteillä.

3 TEORIA TYÖNTÖ- JA VETOVOIMATEKIJÖISTÄ

3.1 Sovellettava siirtolaisteoria

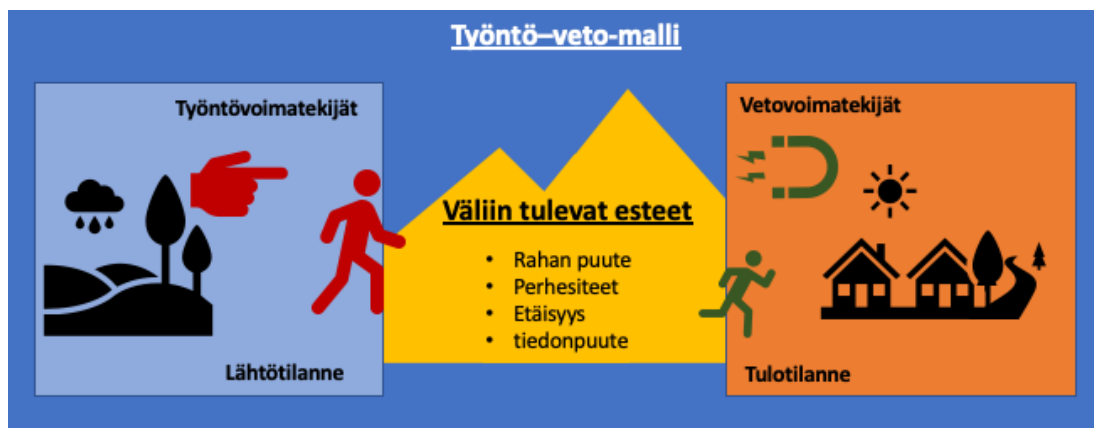
Opinnäytetyössä tutkitaan laadullisen tutkimuksen menetelmällä nuorten työntö- ja vetovoimatekijöitä Walkers-toiminnassa. Opinnäytetyössä sovelletaan Everett S. Leen siirtolaisteoriaa, joka tunnetaan myös työntö- ja vetovoimateorianana. Työntö- ja vetovoimatekijät määrittelevät niitä päätöksiä, joita ihminen tekee oman etunsa ja hyvinvointinsa takia. Työntö- ja vetovoimateoriassa lähtökohtana pidetään usein ihmisten tarpeita ja hyvinvointia. Hyvinvoinnilla ihminen pyrkii parantamaan omia olosuhteita sekä hyvinvointiaan. (Lee 1966.)

Siirtolaisuus on Nurmen (2008) mukaan vapaaehtoisesti maahan muuttanut henkilö, joka rakentaa uuden elämän kohdemaassa. Leen (1966) teoria tarkastelee juuri näitä muuttamisen juurisyitä, miksi ihminen tekee päätöksen muuttaa toiseen maahan tai paikkaan ja rakentaa uuden elämän. Korkiasaari (2001, 3) perustelee, että tutkimuksien mukaan syyt muuttamiseen on pakolaisuutta lukuun ottamatta taloudellisia. Korkiasaari (2001, 3) katsoo myös, että taloudellisten syiden lisäksi on toinen säännönmukaisuus, miksi muuttamista tapahtuu. Näitä Korkiasaari (2001, 3) kuvailee Leen (1966) työntö- ja vetovoimatekijä mallia käyttäen, että muuttaminen edellyttää työntävien ja vetävien tekijöiden epätasapainoa.

Siirtolaisuuden lisäksi on teorialla selitetty myös esimerkiksi matkailua sekä yrittäjyyttä. Yrittäjyydessä mallin tarkasteleminen osoittaa selkeästi, kuinka päätösten taustalla on taloudellisuus. (Vorobeva 2020.) Suuret muuttoliikkeet ovat sijoittuneet 1800- ja 1900-lukujen vaihteeseen, joista amerikasiirtolaisuus sekä ruotsinsiirtolaisuus ovat hyviä esimerkkejä. Näissä molemmissa oli vaikuttavina tekijöinä taustalla elinkeinoelämän rakennemuutos, väestön kehitys ja poliittiset myllerrykset. (Korkiasaari 2001, 3.)

Muuttoilmiöistä käytetään useimmiten kuitenkin nimitystä työntö–veto-mallia (push and pull) (Kytö & Kral-Leszczynska 2013, 19). Leen (1966) esittämällä työntövoima- ja vetovoimateorialla on yleensä selitetty muuttoilmiöitä, mutta kuten Korkiasaari ja Söderling (2007, 246–247) katsovat, että sitä voidaan

myös käyttää yksilöiden sekä rakenteellisten ilmiöiden tarkastelussa. Työntö–veto-mallia käytetään nimenomaan ihmisten käyttäytymisen tutkimiseen, jolloin se soveltuu hyvin myös nuorten käyttäytymisen tutkimiseen, kun tutkitaan nuoren käyttäytymistä työntö- ja vetovoimatekijöiden epätasapainoon. (Kytö & Kral-Leszczynska 2013, 19.)

Kuva 1: Työntö–veto-malli (Pineda ym. 2016)

Kuvassa 1 työntö–veto-malli kuvaa ihmisen muuttamista maaseudulta kaupunkiin tai haja-asutusalueelta metropolialueelle. Tilannetta, jossa ihminen hakee muutosta nykyiseen tilanteeseen. Lähtötilanteen työntövoima tekijä voi olla huono työllisyystilanne, jota halutaan parantaa sekä nähdään tulotilanteessa työllistyminen vetovoimatekijänä. (Pineda ym. 2016.)

Lee julkaisi vuonna 1966 teoriasta artikkelin, jossa hän kuvaa kuinka ihmisten muuttokäyttäytymiseen vaikuttavat tekijät voidaan jakaa lähtöalueen työntäviin ja tuloalueen vetäviin tekijöihin sekä väliin tuleviin esteisiin sekä yksilöllisiin tekijöihin (Lee 1966). Teorian avulla tarkastellaan vielä tänäkin päivänä muuttokäyttäytymistä varsinkin maahanmuuttajien tai turvapaikanhakijoiden kohdalla. Muuttoliikkeen teoriaa ovat kuvanneet monet muutkin teoreetikot, mutta Lee on heistä tunnetuin. Teorian avulla voidaan ymmärtää syitä ja tekijöitä miksi ihmiset hakeutuvat tuloalueeseen. (Korkiasaari 1991, 29–32.)

Työntövoiman ja vetovoiman teoriassa katsotaan olevan lähtö- ja tulotilanteen ominaisuuksia, joiden perusteella tilanteet sekä tarpeet sitovat tai vetävät ihmisiä puoleensa ja pois sen hetkisestä tilanteesta. Tilanne on käsite, joka ymmärretään valintatilanteeksi, jossa kulloinkin ihminen on. Tällöin ihminen tekee päätöksiä, jotka pohjautuvat myönteisten ja kielteisten tekijöiden vertailuun.

Teorian mukaan jokaisessa tilanteessa on vaikuttavia tekijöitä, jotka sitovat tai vetävät ihmisiä puoleensa tai työntävät pois tilanteesta. Työntövoima kertoo sen hetkisen tilanteen ominaisuuksista, eli asioista, jotka vaikuttavat ihmisen valintoihin. Näiden katsotaan olevan ominaisuuksia, jotka työntävät ihmistä pois päin olemassa olevasta tilanteesta tai paikasta. (Lee 1966.)

Sovellettaessa Leen (1966) teoriaa tarkastellaan muuttokäyttäytymisen sijaan ihmisen sen hetkistä elämän tilannetta, jossa hakeudutaan jonkin palveluun piiriin, sekä syitä, miksi koetaan tarpeelliseksi käyttää valittua palvelua. Tästä eteenpäin tarkoitetaan työntövoimalla syitä, joiden vuoksi nuori tulee palveluun sekä vetovoimalla syitä, joiden vuoksi nuoret jäävät palvelun piiriin. Lähtöalue on se elämäntilanne, jossa nuori elää tällä hetkellä ja tuloalue on palvelu, johon nuori tulee tai osallistuu.

Palvelun piiriin tulemiseen vaikuttavat nuoren oman elämän tilanteet sekä elinympäristö. Tällöin voidaan katsoa, että nuorella on myös teorian mukaisia tekijöitä, jotka vaikuttavat nuoren valintoihin sekä päätöksiin tulla toiminnan piiriin. Nuorella on siis näin omassa elämäntilanteessa sekä elinympäristössään lähtötilanteen työntäviä sekä tulotilanteen vetäviä tekijöitä. Lähtötilanteella tarkoitetaan teoriassa esiintyvää lähtöaluetta, joka on siis nuoren sen hetkinen elämäntilanne sekä elinympäristö missä nuori on ja viettää aikaa. Tulotilanteella käsitetään lopullista tilannetta, kun nuori on hakeutunut palvelun piiriin. (Lee 1966, 50.)

Lee (1966) jakaa vaikuttavat tekijät neljään ryhmään. Sen hetkisen elämäntilanteen vaikuttavat tekijät, tarpeet tai muut koetut huonot elämäntilanteet (työntövoima), tarjolla olevien palveluiden vaikuttavat tekijät (vetovoima), väliin tulevat esteet sekä yksilölliset syyt. Lee (1966) kuvaa teoriassa, kuinka ihminen vertaa lähtö- ja tuloalueen ominaisuuksia, joiden pohjalta tekevät päätökset. Eli ihmiset tekevät päätöksiä sen mukaan mitkä asiat ovat niille tärkeitä ja mitkä he kokevat negatiivisena. (Lee 1966, 49–50.)

Leen teoriassa on lähtö- ja tuloalueiden ominaisuuksia, joissa kussakin alueessa on vaikuttavia tekijöitä, jotka sitovat tai vetävät ihmisiä puoleensa, sekä työntävät pois alueelta. Alue on käsite, joka käsitetään valintatilanteeksi, jossa päätös pohjautuu vertaamalla myönteisiä ja kielteisiä tekijöitä toisiinsa. (Lee

1966, 50–52.) Tuloalue täytyy Leen mallin mukaan olla niin paljon houkuttelevampi vaihtoehto kuin lähtöalue, että kannattaa uhrata tästä aiheutuvat kustannukset (Korkiasaari 1991, 29–32).

Valinnalla ihminen haluaa vaikuttaa itseensä, kun tekee muutoksen. Tällöin katsotaan ihmisen pyrkivän poistamaan kokemaansa tarpeen vajaatilaa, eli toisin sanoen pyrkii parantamaan hyvinvointiaan. (Parkkinen 1992.) Jokaisessa palvelussa on lukematon määrä tekijöitä, jotka kiinnittävät, pitävät ja houkuttelevat nuoria. Samanaikaisesti toiset tekijät työntävät nuoria pois palvelusta tai sen hetkisestä elämäntilanteesta, ja näin ollen vaikuttavat negatiivisesti tai eivät täytä nuoren kokema tarvetta. Leen (1966) mukaan tämän lisäksi on neutraaleja tekijöitä. Nämä eivät vaikuta nuorten päätöksiin. Tämä neutraali tekijä on osalle sama, mutta samanaikaisesti osalle eri. Toiselle negatiivinen asia voi olla positiivinen asia. Lee katsookin tätä yksilöllisenä kokemuksena, sillä sama tekijä voi olla eri henkilöille joko neutraali, positiivinen tai negatiivinen vaikutin. (Lee 1966, 50–51.)

Lee käyttää esimerkkinä kouluverkostoa, joka monelle lapselle ja lasten perheille on positiivinen asia. Lapsettomille perheille koulu voi kuitenkin olla negatiivinen tekijä koululaitoksen ylläpidon eli veroja nostavan vaikutuksen takia. Sama asia tai tilanne voidaan siis kokea yksilöllisesti eri tavoin. Positiivinen kokemus voi olla toiselle negatiivinen. Lee pyrkii esittämään juuri tämän, eriarvoisuuden tunteen, joka muodostaa mahdollisesti erilaisia tunteita ja kokemuksia. Toinen saa hyötyä sellaisesta mistä toinen ei koe saavansa samaa hyötyä, ikään kuin ilmaiseksi tai toisen kustannuksella. (Lee 1966, 51–53.)

Kuva 2. Työntö- ja vetovoima malli (Lee 1966, 50–51)

Kuvassa 2 kuvataan miten molemmat, lähtö- ja tuloalue, sisältävät positiivisia, negatiivisia sekä neutraaleja tekijöitä. Positiivisia kuvataan numerolla 1, negatiivisia miinusmerkillä sekä neutraaleja 0 arvolla. Näiden väliin sijoittuu väliin tulevat esteet. Näitä vertailemalla nuori tekee päätöksensä mikä palvelu tai toiminta on hänen näkökulmastansa kannattavinta ja mistä on suurin hyöty suhteessa jo olemassa olevaan tilanteeseen. Jokainen ihminen painottaa tekijöitä eritavoin, peilaten niitä omiin kokemuksiin, arvoihin sekä asenteisiin. Päätökseen voi vaikuttaa myös väliin tulevat esteet, joita voivat olla esimerkiksi taloudellinen tilanne tai vaikka pitkä välimatka. Näiden lisäksi Lee katsoo, että myös yksilölliset tekijät vaikuttavat päätöksiin, kuten älykkyys, sosiaalinen paine, terveydentila sekä henkilökohtaiset kontaktit. Tämä tarkoittaa sitä, että päätökset eivät aina pelkästään perustu työntö- ja vetovoimatekijöiden vertailuun. (Lee 1966, 49–51.)

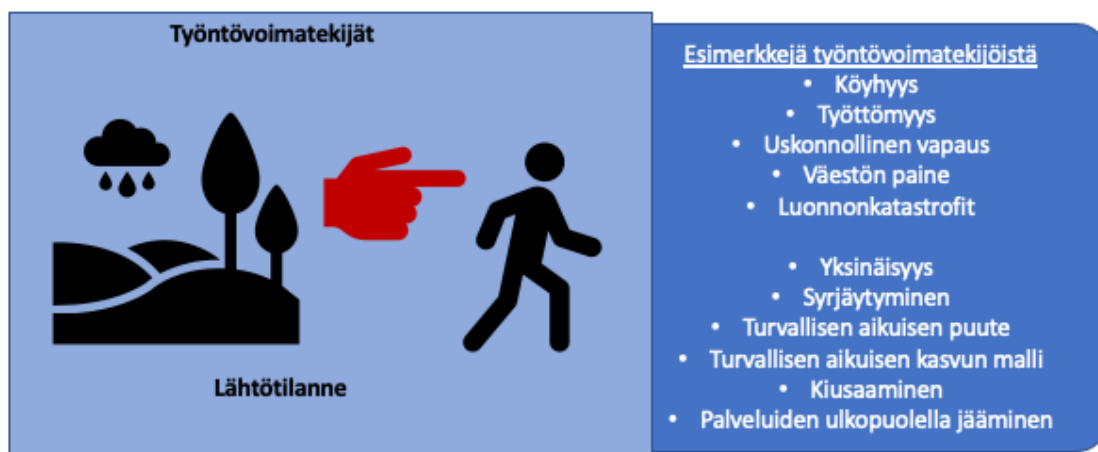
3.2 Työntövoima

Kuten Korkiasaari (2001, 3) sanoi, että muuttotilanne tarvitsee työntävien ja vetävien tekijöiden välisen epätasapainon toteutuakseen. Ihminen vertaa työntövoimaa eli lähtötilannetta vetovoimaan, eli tulotilanteeseen. Vertaillessaan ihminen peilaa näiden välistä mahdollista muutosta omiin tarpeisiin. Näiden katsotaan olevan ominaisuuksia, jotka työntävät ihmistä pois päin olemassa olevasta tilanteesta tai paikasta. Työntövoima vastaa kysymykseen miksi lähteä johonkin, tässä yhteydessä palvelun piiriin. Vaikuttavia tekijöitä työntövoimatekijöissä ovat yksilöiden sisäiset ja sosiaaliset tarpeet. (Saarinen 1995, 111.) Jakovaara (2020, 5) osoittaa tuoreessa väitöskirjassaan, kuinka viimeaikaiset tutkimukset antavat vahvaa tukea ajatukselle, että tunteet vaikuttavat suuresti päätöksenteossa.

Burns (1999, 42) kuvaakin työntövoimatekijöitä tekijöiksi, jotka eivät täytä tarpeita. Ihminen voi esimerkiksi kokea, että hänellä on halu kouluttautua, mutta omalla paikkakunnalla ei ole sopivaa koulua. Vaikka Burns (1999) taustoittaa työntövoimaa itsensä hemmottelulla, on kuvaavampi määritys puhua työntövoimatekijästä, että halu parantaa tai muuttaa lähtöalueen asioita.

Työntövoiman tekijöiden esiintyessä tulee aina eteen valinta eli päätös. Ihmisen pitää tehdä päätös siirtyä lähtötilanteesta tulotilanteeseen. Tätä päätöstä

tehdessä ihminen vertaa lähtötilannetta tulotilanteeseen ja arvioi tulotilanteeseen siirtymisen hyödyt. (Pineda ym. 2016.) Jakovaaran (2020, 5) esittämän väitteen tunteiden kiistattomasta vaikutuksesta päätökseen, voidaan katsoa, että oman toiminnan ohjaamiseen vaikuttaa tunteet. Tunnekokemukset kasvavat sekä voimistuvat ja koska niillä on yhteys oppimismekanismeihin, vaikuttavat ne päätöksentekoon (Jakovaara 2020, 5).

Kuva 3: Esimerkkejä työntövoimatekijöistä (Pineda ym. 2016)

Työntövoimatekijät ovat lähtötilanteesta poistyyntäviä voimatekijöitä. Työntövoimatekijä voi olla lähtötilanteessa oleva työttömyys, köyhyys, sota tai luonnonkatastrofit (kuva 3). Kuten Vorobeva (2020, 37–38) toi esille työntövoimatekijöiden vaikuttavan myös yritysmaailmassa, jossa motiivit ovat usein taloudellisia. Yritysmaailmassa työntövoimatekijät voivat syntyä esimerkiksi, kun ihmiset muuttavat maaseudulta metropolialueille, jolloin elinkeinoelämän rakennemuutos ja väestönkehitys vaikuttaa yrityksen varallisuuteen. (Vorobeva 2020, 37–38). Matkailussa vastaavasti katsotaan yleensä olevan työntövoimatekijänä halu nähdä maailmaa. Matkailussa myös katsotaan olevan enemmän merkitystä vetovoimatekijöillä, kun työntövoimatekijöillä, jolloin matkaaja vertailee vetotekijöistä kiinnostavimman (Hannonen 1998, 20–22).

Työntövoimatekijällä on vaikutus nimenomaan motiiviin. Vaikka työntövoimalla usein vastataan tarpeeseen, voi työntövoimatekijän motiivi olla vain halu vaihteluun. Työntövoimatekijänä voi myös toimia puitteiden paraneminen, jolloin nuori hakeutuu jonkin palvelun piiriin, jossa se saa täytettyä sellaiset tarpeensa, jota ei omassa elinympäristössä saa. (Vuoristo 2003, 23.)

Motiivit syntyvät tarpeista, jolloin ne aiheuttavat motivoitua käyttäytymistä. Jotta tarpeita voidaan tyydyttää, on ymmärrettävä motiiveja. (Witt & Wright 1992, 43.) Bergsröm ja Leppänen (2000, 76) katsovat, että erilaiset psykologiset ja sosiaaliset tekijät vaikuttavat tarpeisiin ja motiiveihin. Wittin ja Wrightin mukaan Maslow'n tarvehierarkia on käytetyimpiä motiiviteorioita, jolla tätä selitetään. Hierarkiassa kuvataan alimmalle tasolle fysiologiset tarpeet, jonka jälkeen tulee turvallisuuden tarpeet, yhdenkuuluvuuden ja rakkauden tarpeet, arvostetuksi tulemisen tarpeet ja itsensä toteuttamisen tarpeet. Jotta voidaan tyydyttää seuraavaa tarvetta, täytyy alemman tarpeen olla tyydytetty. (Witt & Wright 1992, 43.) Mether ja Rope (2001, 62) katsovat että psykologiset tasot ovat ne, joista lähdetään liikkeelle, koska fysiologisella ja turvallisuuden tasolla tarpeet ovat kehittyneimmissä maissa jo itsestäänselvyys.

3.3 Vetovoima

Vetovoimatekijät vetävät sananmukaisesti puoleensa, eli miten nuori näkee edessä olevat mahdolliset tulevat asiat. Vastaavatko ja täyttävätkö vetovoimatekijät nuoren tarpeet? Kun tulotilannetta arvioidaan ja verrataan lähtötilanteeseen, arvioidaan mitä muutosta se tuottaa ja onko muutos riittävä. Yleensä palvelut sisältävät useamman vetovoimatekijän, joita voidaan kuvata myös kiinnostavuustekijöinä. Tässä nuori arvioi myös, kuinka kiinnostavana hän pitää palvelua eli herättävätkö vetovoimatekijät kiinnostuksensa. (Vuoristo 2003, 32.)

Vetovoimat koetaan usein houkuttelevina, eli ne herättävät uteliaisuuden. Tällöin vaihtoehtona oleva palvelu koetaan itselleen hyväksi ja palkitsevaksi. Oma toimintaa ohjaa tämän lisäksi omat tarpeet ja tottumukset. (Burns 1999, 42.)

Kuva 4: Esimerkkejä vetovoimatekijöistä (Pineda ym. 2016)

Tulotilanteen vetovoimatekijöitä voidaan kuvata yksinkertaisesti, että ne vetävät puoleensa ja ne herättävät kiinnostuksen (Järviluoma 2006, 97–98). Ihminen arvioi näitä lähtötilanteeseen ja tekee päätöksen siirtyä lähtötilanteesta tulotilanteeseen, jos kokee saavansa tästä siirtymisestä itselleen tarpeeksi hyötyä. (Kuva 4.) Vetovoiman edellytyksenä matkailussa on, että sijainnissa, fyysisessä ympäristössä, taloudellisessa ympäristössä tietyt asiat täyttyvät. Yleensä on mahdotonta kuitenkin löytää täydellistä matkakohdetta, jossa kaikki nämä toteutuisivat. Ihanteellisessa tilanteessa mahdollisimman moni vetovoima täytyisi. (Vuoristo 2003, 123.)

Vetovoimatekijöitä voivat olla yritysmaailmassa myös elinkeinoelämän rakennemuutos sekä väestönkehitys kuten työntövoimatekijöissä. Vetovoimatekijöissä väestönkehitys luo yritykselle taloudellista vakautta, koska asiakasvirta paranee. (Vorobeva 2020, 37–38.) Matkailussa vetovoimatekijöihin voi vaikuttaa myös taloudellisuus, vaikka usein matkailussa suuremmat vetovoimatekijät ovat tunnepohjaisia, jossa tarkoitus on ottaa irti arkisesta elämästä ja nähdä maailmaa (Aho 1994, 175).

Vetovoimatekijöinä pidetään tekijöitä, jotka nuori valitsee syyksi osallistua tiettyyn palveluun tai toimintaan. Lee tuo esille, että valitseminen on aina päätös, jossa punnitaan oman hyödyn maksimointia. Päätöstä verrataan omaan sen hetkiseen tilanteeseen ja tällöin valintaa tehtäessä pyritään saamaan jotain hyötyä päätöksestä. Vetovoimaksi voidaan katsoa vain ne tekijät, joista muodostuu hyöty valitsijalle. Nuoren mielestä negatiiviset tekijät eivät ole vetovoimatekijöitä, vaikka ne vaikuttavat valintaan ja päätökseen. (Lee 1966, 51–52.)

Nuoret muodostavat mielikuvia olemassa olevista palveluista oman tai kuullun perusteella. Mielikuvat voivat olla positiivisia tai negatiivisia. Mielikuviin vaikuttaa oma arvomaailma sekä uskomukset ja tunteet. Kun nuori on muodostanut mielikuvan palvelusta, vaikuttaa se hyvin merkittävästi valintaan osallistua toimintaan. (Järviluoma 1994, 44.) Mielikuvat kun voivat syntyä kuullun tai oman kokemuksen perusteella, ne voivat aiheuttaa vääristyneen mielikuvan ja sitä kautta vaikuttaa päätökseen väärällä tavalla. Jakovaraa (2020, 5) katsoo, että tunteiden vaikutus päätöksenteossa on merkittävä. Kokemuksen ei kuitenkaan tarvitse olla omakohtainen vaan se voi olla myös kuultua. Vaikka kokemus ei ole omakohtainen herättää se ihmisessä tunteen, joka vaikuttaa mielikuvaan palvelusta ja lopulta vaikuttaa se myös päätöksen tekoon (Jakovaara 2020, 5).

Vetovoimatekijöissä voidaan erottaa olevan kaksi syvempää ydinveto- ja kehysvoimatekijätasoa. Näissä ydinvetovoimatekijällä kuvataan tarkasteltavan palvelun mielikuvia, joita ihminen on muodostanut palvelusta. Nämä ovat usein myös suuremmissa osassa päätöksentekoa kuin vastaavasti kehysvoimatekijä, joka vastaavasti voidaan katsoa olevan tekijä, joka luo välttämättömät puitteet palvelulle. (Aho 1994, 179.)

Tässä opinnäytetyössä sitä voidaan tulkita niin, että Walkers-toiminnan palvelu ja sen mahdolliset tekijät, joita nuori kokee saavansa siitä, on vetovoimatekijät. Walkers-toiminnan työtavat, kuten miten nuoret kohdataan tai millainen ilmapiiri toiminnassa on, voidaan luokitella ydinvoimatekijäksi. Kehysvetovoimatekijäksi voidaan katsoa toiminnan puitteet kuten se, että toiminta perustuu kahvilamaiseen toimintaan ja eroaa suuresti valtaosasta ammattialan toimintamalleista nuorisotyössä. (Vuoristo 2003, 32.)

Palveluun osallistumiseen tai sen valintaan liittyviin syihin Kauppilan (2001, 127) mukaan liittyy työntö- ja vetovoimatekijät, motiivit sekä attraktiot. Jokaisella palvelulla on joitakin vetovoimatekijöitä, muuten se ei tavoittaisi ketään. Vetovoimatekijöiden tulee olla tiedostettuja ja vastata asiakkaan palvelumotivihin. (Kauppila 2001, 127.)

Kohteet sekä kohteessa tapahtuvat toiminnot, joissa on vetovoimaa, luokitellaan attraktioiksi (Aho 1994, 38, 179). Järviluoman (1994, 38) mukaan nämä

luokitellaan primäärisiin ja sekundäärisiin attraktioihin. Näitä voidaan kuvata niin, että pääasialliset palvelut ovat primäärisiä attraktioita ja vastaavasti palvelut, joihin osallistutaan kiinnostavuuden mukaan sattumalta, ovat sekundäärisiä attraktioita (Järviluoma 1994, 38). Cooperin ym. (2004, 346) mukaan attraktiot ovat tärkeimmät yksittäiset syyt palvelun valintaan. Nämä ovat sidottuja paikkoihin, kohteisiin ja tapahtumiin, joilla on kaikilla erilaisia vetovoimatekijöitä. Vetovoimatekijät ovat palvelun määrittäneitä, jossa attraktiot kertovat tarkemmin millaista vetovoimaa palvelussa tai palvelun sisällä on. (Järviluoma 2006, 62, 97.)

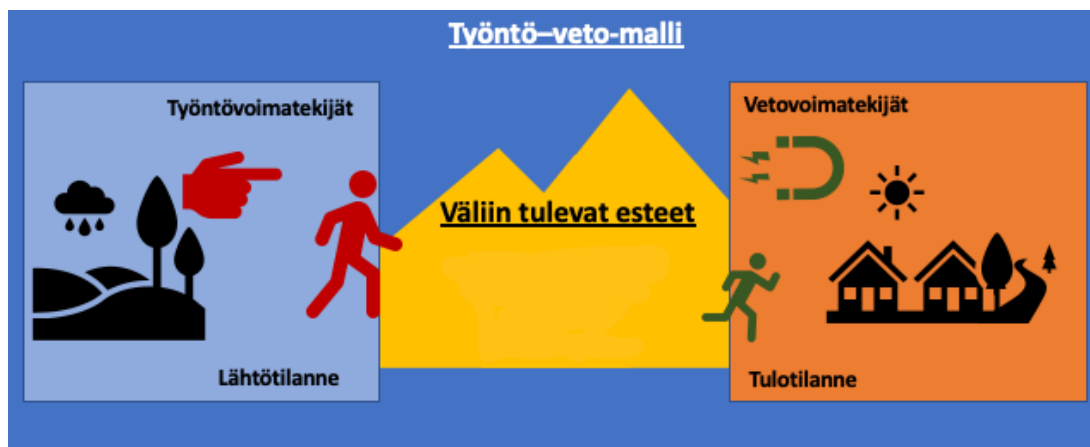
Swarbrooke (1998, 4–6) kuvaa miten attraktiot voidaan jakaa eri luokkiin. Taulukossa 1 on kuvattu Swarbrooken (1998, 5) kuvaamaa luokittelua soveltaen opinnäytetyössä käytettävää sovellettavaa teoriapohjaa.

Taulukko 1. Sovellettu attraktioiden jaottelu eri luokkiin. (Swarbrooke 1998, 5)

Palvelun omat attraktiot	Tilat, sisustus, pelit, välineet, ympäristö
Ihmisten tekemät, ei alun perin nuorille tarkoitettuja attraktioita	Historia, vanhat tavat, maine
Ihmisten nuorille tekemät attraktiot	Toiminnan sisältö, leikit, pelit, ohjattua toimintaa, tuki ja apu, myönteinen tunnistaminen, työskentely tapa, vapaaehtoiset aikuiset
Erietyiset tapahtumat	Tapahtumat, messut, massoille tarkoitettut toiminnot ja tapahtumat

3.4 Väliin tulevat esteet ja yksilölliset syyt

Usein, vaikka työntö- ja vetovoimatekijät ohjaisivat toimimaan, niin jokaisella ihmisellä voi olla yksilöllisiä väliin tulevia esteitä sekä syitä, joiden vuoksi ei pysty tai kykene tekemään niitä päätöksiä, joita pitäisi tehdä työntö- tai vetovoimien perusteella. Ympäröivät muuttuvat tekijät vaikuttavat myös siihen millaisia päätöksiä yksilö tekee. Väliin tulevat esteet voivat olla taloudellisia, sosiologisia, fyysisiä tai muita, jotka rajoittavat toimintaa yksilöstä riippumatta. (Lee 1966, 50–51.)

Kuva 5: Väliin tulevat esteet (Pineda ym. 2016)

Lähtötilanteen ja tulotilanteen välistä päätöstä voi vaikeuttaa tai kokonaan estää väliin tulevat esteet (kuva 5). Ihmisellä ei ole välttämättä rahaa, jotta voi muuttaa tai tulotilanne voi olla liian kaukana. Myös perhesiteet voivat estää muuttamisen tai tulotilanteesta ei ole tarpeeksi tietoa, jonka avulla voisi tehdä päätöksen. (Pineda ym. 2016.)

Kuten Jakovaara (2020, 5) katsoo tunteiden vaikuttavan myös päätöksiin, voi tunnekokemus myös olla esteenä tehdä päätöstä. Tällöin jos yksilö on tehnyt aikaisemmin päätöksen ja siitä on jäänyt negatiivien tunnekokemus ei yksilö välttämättä tee samaa päätöstä uudestaan, vaikka työntövoima antaa motiivin tehdä päätöksen (Jakovaara 2020, 5).

Nuoret ovat jatkuvien muutoksien ääressä, koska heitä ohjaa ilmiöt ja globaalit ajankohtaiset nuorisokulttuurit ja ajan henki. Yhteiskunnan muuttuminen vaikuttaa ja pakottaa myös nuoria muuttumaan. (Salasuo 2020, 17–20.) Myös nuorisotyö on alana jatkuvien muutosten ääressä, koska ammattialaa ohjaa ilmiöt ja globaalit ajankohtaiset tilanteet ja ajan henki (Nieminen 2007b, 21–43.) Samaan aikaan kun nuoret kokevat käyttäytyvänsä ja tulevansa toimeen paremmin kuin aikaisemmat sukupolvet, heillä on aikaisempaa sukupolvea enemmän ongelmia, pahoinvointia sekä vahingollista käyttäytymistä. Polarisaatiota on myös yhdistetty nuorisorikollisuuteen sekä nuorten väkivallantekojen raaistumiseen sekä keskittymiseen yhä pienempään joukkoon nuoria. Polarisoitumista on yhdistetty yhtä aikaa nuorten hyvinvointiin sekä pahoinvointiin, riippuen aina miten sitä on tarkisteltu. Polarisoitumisen käsitettä on myös

pohdittu taloustieteissä ja kaupunkitutkimuksissa, jossa joskus jopa sitä on rinnastettu syrjäytymisen termiin. (Autio & Eräranta 2008, 8–10.)

Lähtötilanteen ja tulotilanteen epätasapainon tarkasteluun vaikuttaa myös ulkoiset tekijät. Ulkoiset tekijät ovat ihmisen ympäröivät asiat, jotka vaikuttavat kuluttajakäyttäytymiseen. Jokainen ihminen tekee päätöksen sen tiedon perusteella, joka on valintahetkellä käytettävissä. Ulkoisia tekijöitä voivat olla esimerkiksi tarjoukset tai tiedon lisääntyminen tai jokin asia, joka poistaa väliin tulevan esteen. (Ilmonen 1993, 153–154.)

4 TUTKIMUSTEHTÄVÄ, -MENETELMÄT JA AINEISTON ANALYYSITAPA

4.1 Tutkimusote ja tutkimuksen kohdejoukko

Opinnäytetyön tutkimusote on laadullinen tutkimus eli kvalitatiivinen tutkimus. Laadullisessa tutkimuksessa pyritään kuvaamaan todellisen elämän realiteetteja (Kylmä & Juvakka 2007, 57–58). Laadullisella tutkimuksella olen pyrkinyt osoittamaan syitä, jotka vaikuttavat nuorten valintoihin, kun he valitsevat osallistua nuorisotyön toimintaan mukaan. Sitä minkä perusteella syntyy päätös osallistua toimintaan. On tiedostettava, että nuori ei välttämättä koe tai ei tunnista omia tarpeita ja silti osallistuu toimintaa, tästä huolimatta tulisi katsoa, että taustalta löytyy työntö- ja vetovoimatekijöitä. (Hirsjärvi ym. 2009, 161, 232.)

Kuten Hirsjärvi ym. (2009, 160) katsovat, että lähtökohtana ei ole teorian testaaminen, vaan aineiston monipuolinen ja tarkka tarkastelu. Aineistoa analysoidessa on tärkeää muistaa, että se mikä on tärkeää ei ole ohjaava tekijä, vaan se mitä tutkittavasta aineistosta löytyy. On siis syytä valita sellaiset menetelmät, missä tutkittavien äänet pääsevät esille. (Hirsjärvi ym. 2009, 160–161.) Aineisto, jota käytetään tässä tutkimuksessa, on oikean elämän tuottama tietoa nuorten kokemuksesta, tarpeesta sekä ongelmista tai vaikuttavista tekijöistä. (Erikson & Koistinen 2005, 33–39.)

Haastattelut toteutettiin kaikille tavoitetuille 18-vuotiaille nuorille teemahaastattelun menetelmin. Tulosten analysoinnissa käytetään aineistolähtöistä, eli induktiivista, sisällön analyysiä. Tämä tarkoittaa, että aineisto luokitellaan ryhmiin ja luokitellaan sitä ilman teoreettista rakennetta, jolloin tutkija analysoidessaan tuloksia löytää aineistosta yhdenmukaisuuksia ja toistuvia samankaltaisuuksia. Näiden pohjalta voidaan analysoida tuloksia ja päätellä miten merkityksellistä toiminta on ollut nuorelle. (Eskola & Suoranta 1998, 62–63.)

Opinnäytetyön kohdejoukkona toimii Walkers-kahvilan nuoret, jotka ovat täyttäneet 18 vuotta. Kohdejoukoksi on määritelty 18 vuotta täyttäneet nuoret, jotka ovat käyneet Walkers-kahvilassa noin vähintään vuoden verran. Haastateltavaksi on pyritty suunnitelmallisesti saamaan hyvin heterogeeninien ryhmä, eikä haastatteluita ole kohdennettu erikseen juuri heille, joilla on tiedetty olleen oman nuoruusajan aikana jollaintavalla haasteellista. Haastateltuja nuoria oli yhteensä 91 kappaletta ja haastatteluja on kerätty vuodesta 2019 asti. (Aseman Lapset ry 2020c.)

4.2 Tutkimustehtävä

Tutkimuksessa etsittiin kerätystä aineistosta mahdollisia työntö- ja vetovoimatekijöitä. Tarkoituksena oli löytää nuorten nimeämiä tekijöitä, miksi nuoret valitsevat Walkers-toiminnan sekä miksi kiinnittyvät palveluun. Aineistosta saatiin tutkimuksessa esille vain Walkers-kahvilaa koskevat vetovoimatekijät.

Opinnäytetyön tapaa tutkia tekijöitä on yleisluonteinen, jota voitaisiin käyttää ja hyödyntää myös muissakin tutkimuksissa, kun halutaan selvittää, miksi nuori hakeutuu palvelun piiriin tai vastaavasti kohderyhmää kartoittaessa, millaista palvelun pitäisi olla, jotta se vastaisi kohderyhmän tarpeeseen. Opinnäytetyössä ei tutkittu tai selvitetty onko mahdolliset työntö- tai vetovoimatekijä tarpeet täyttyneet. Opinnäytetyössä selvitettiin vain esiintyviä työntö- ja vetovoimatekijöitä. Aineiston tulokset koostuvat laadullisesta sekä määrällisistä tuloksista. Näitä tulkitsemalla yhdessä voidaan muodostaa ymmärrys siitä mitkä tekijät ovat nuorille niitä, joiden perusteella tekevät itseensä liittyvät päätökset.

Näiden tulosten pohjalta voidaan luoda toiminnan tärkeys nuorelle suhteessa siihen, miten paljon toimintaan sitouduttiin. Mitä enemmän nuori sitoutuu toimintaan, voidaan katsoa, että toiminnan merkityksellisyys nuorelle on suuri. Numeraalisten tulosten tarkoituksena on tukea laadullisia tuloksia, sekä merkityksellisyydellä pystytään osoittamaan työntö- ja vetovoimatekijöiden arvo nuorelle.

4.3 Tutkimusmenetelmät

Opinnäytetyössä on käytetty tutkimusmenetelminä puolistrukturoitua haastattelua ja sisällönanalyysiä. Aineisto on kerätty puolistrukturoidulla haastattelulla, jossa lähtökohtana on ollut kuvata todellisia elämään liittyviä realiteetteja. Tällä haastattelutavalla pyritään kuvaamaan haastateltavaa mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. (Hirsijärvi & Hurme 2007, 47.) Puolistrukturoidussa haastattelussa, aivan kuten yleisesti laadullisessa tutkimuksessa tutkijaa ohjaa tutkijan omat arvot, täten ei koskaan ole mahdollista saavuttaa täydellistä objektiivisuutta. Tämä on tutkijan hyvä tiedostaa niin tutkimusvaiheessa kuin analysointivaiheessa. Laadullisessa tutkimuksessa myös analysointivaiheessa tutkijaa ohjaa omat arvot. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 148–149.)

Tuomi ja Sarajärvi (2018, 143) kuvaavat, kuinka heidän mukaansa Eskola (1975) määrittelee kyselyn ja haastattelun hieman eri tavoiksi, vaikka kyselyn ja haastattelun jyrkkä erottelu ei ole aina järkevää, käsitteinäkään ne eivät ole täysin synonyymejä. Myös Pietilä (2010) katsoo haastattelun henkilökohtaiseksi tilanteeksi, jossa haastattelija esittää suulliset kysymykset ja kirjaa haastateltavan kertomat tiedot lomakkeeseen talteen.

Tässä opinnäytetyössä sovelletaan sisällönanalyysi menetelmää ja tarkastellaan kriittisen teorian näkökulmasta, jolloin määrälliset tulokset tukevat laadullista tulosta. Tällöin voidaan myös sanoa, että tutkimusnäkökulmana on ”*mixed methods research*” -lähestymistapa (MMR). Tuomen ja Sarajärven (2018, 130–131) mukaan myös Creswell (2009) katsoo, että tällä tarkoitetaan laadullisen ja määrällisen tutkimuksen yhdistämistä. Creswell (2009) katsoo, että näiden yhdistäminen luo parempaa ymmärrystä tutkimusongelmiin kuin jompikumpi yksinään. Creswell (2009) sanoo tämän paikkaavan niitä heikkouksia, joita laadullinen tai määrällinen tutkimus yksinään sisältää.

Opinnäytetyössä käytän tutkimusmenetelmänä sisällönanalyysia. Laadullisessa tutkimuksessa on tarkoitus tarkastella ja analysoida tuloksia suhteessa toisiinsa. Yleisesti on tapana kuvata laadullisen ja määrällisen tutkimus suhde vastakkain asetteluna, jossa laadullinen tutkimus olisi kriittinen määrälliselle. Tässä opinnäytetyössä kuitenkin määrällinen ja laadullinen katsotaan toisiaan tukeviksi. Kuten Tuomi ja Sarajärvi (2018, 121) tuovat esille, että ei voida määritellä onko vastakkainasettelu toistensa poissulkevia vai toisiaan täydentäviä. Postmodernin teorian mukaan ne olisivat toisiaan poissulkevia, kun taas kriittisen teorian mukaan voidaan katsoa, että ne ovat toisiaan tukevia. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 121–122.)

Sisällönanalyysilla voidaan hyvin analysoida strukturoimatontakin aineistoa. Tällä menetelmällä saadaan kerätty aineisto järjestetyksi johtopäätösten tekoa varten. Sisällönanalyysi-menetelmä on tekstianalyysia. Tekstianalyysista voidaan käyttää myös määritettyä diskurssianalyysi. Näiden ero kuitenkin on selkeä analysoidessa tekstiä. Sisällönanalyysissa etsitään tekstin merkitystä ja diskurssianalyysissa analysoidaan, miten merkityksiä tuotetaan tekstissä. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, 202–203.)

Tulosten analysoinnissa käytettiin aineistolähtöistä eli induktiivista sisällön analyysiä. Tämä tarkoittaa, että aineisto redusoiitiin ja luokiteltiin ryhmiin. Aineisto luokiteltiin ryhmiin ilman teoreettista rakennetta. Tällöin tutkija on pystynyt analysoidessa tuloksia löytämään aineistosta yhdenmukaisuuksia ja toistuvia samankaltaisuuksia. Näiden pohjalta tuloksia on analysoitu ja tehty päätelmiä, miten merkityksellistä toiminta on ollut nuorelle. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 184–192.)

Näiden osalta pyritään analysoimaan toistuvia samankaltaisuuksia vastauksista, joiden avulla voidaan muodostaa laadullisia tuloksia, jotka osoittavat toiminnan merkityksellisyyttä. Kuten Tuomi ja Sarajärvi katsovat, että ennen laadullista analyysiä, tulee päättää mikä tässä aineistossa kiinnostaa. Eli on päätettävä mitä tutkitaan. Kaikki muut asiat tulisi jättää pois tutkimuksesta. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, 178–181.) Laadullisessa tutkimuksessa pyritään kuvaamaan todellisen elämän realiteetteja (Kylmä & Juvakka 2007, 57–58). Laadullisella tutkimuksella olen pyrkinyt osoittamaan syitä, jotka vaikuttavat nuorten

valintoihin, kun he valitsevat osallistua nuorisotyön toimintaan mukaan. (Hirsjärvi ym. 2009, 161, 232.)

4.4 Aineiston keruu

Walkers-toiminnassa on kerätty vuodesta 2019 asti nuorilta 18-vuotishaastattelulla tietoa mitä nuori kokee saaneensa Walkers-toiminnasta sekä minkälainen merkitys Walkers-kahvilalla on ollut osana heidän nuoruusvuosinansa. 18-vuotishaastatteluita on tehty nuorille, jotka ovat käyneet toiminnassa vähintään noin vuoden ennen täysi-ikäistymistä. Tämän aikamääritteen ei ole tarvinnut kuitenkaan kerralla yhtäjaksoisesti toteutua, vaan on katsottu kokonaisuutta, miten nuori on käyttänyt palvelua. (Aseman Lapset ry 2020c.)

Aineisto on kerätty dialogisella keskustelulla nuoren kanssa. Keskustelussa on käytetty valmista haastattelulomaketta, johon työntekijä on kirjannut nuoren vastaukset. Näiden osalta analysoidaan toistuvia samankaltaisuuksia vastauksista, joiden avulla voidaan muodostaa laadullisia tuloksia, jotka osoittavat toiminnan merkityksellisyyttä (Tuomi & Sarajärvi 2018, 214). Aineiston keruu on aloitettu ennen tämän opinnäytetyön aloittamista, mutta sitä on jatkettu opinnäytetyön aikana. Aineiston keräämiseen en ole osallistunut, mutta olen seurannut ja havainnoinut haastatteluja. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 121–122.)

Puolistrukturoitu haastattelu on hyvin joustava, jota tarvitaan nuoria haastatellessa. Nuoret voivat poiketa varsinaisesta kysymyksestä, eikä tarkoituksen mukaista ole ohjata nuorta vastaamaan tiettyyn kysymykseen tietyssä järjestyksessä. Puolistrukturoidussa haastattelussa voidaan poiketa haastattelurungosta, eikä kysymysjärjestystä tarvitse noudattaa. Haastattelumalli ei kuitenkaan anna liikaa vapautta haastateltaville, vaan haastattelu pysyy aiheessa. (Hirsjärvi & Hurme 2009, 47.)

Puolistrukturoidussa haastattelussa on haasteena se, että siinä on yleensä jokin näkökulma lyöty jo lukkoon haastatteluja aloittaessa. Tässä haastattelumallissa on ominaista, että haastateltavat ovat kokeneet jonkin tilanteen eli haastattelut kohdennetaan nuorten subjektiiviseen kokemukseen. Koska aineistoa on aloitettu keräämään jo ennen tätä opinnäytetyötä ei sen tutkimus

tehtävä ole mietitty tähän opinnäytetyöhön sopivaksi. Aineistoa tarkastele-
malla pystyin rajaamaan tutkimustehtävän osalta vetovoimatekijät samoiksi
tutkimustehtäviksi. Alkuperäisessä tutkimustehtävässä ei ollut asetettu työntö-
voimatekijöiden löytymistä tutkimustehtäväksi, joten näiden osalta jää opin-
näytetyön analysointi tulokset vajaiksi. Siltä osin, kun vetovoimatekijät ovat sa-
moja kuin työntövoimatekijät, voidaan saada aineistosta analysoitua työntövoi-
matekijöitä. (Hirsjärvi & Hurme 2000, 47.)

Nuoret, joita tähän tutkimukseen haastateltiin, ovat olleet mukana Aseman
Lapsien 13–18-vuotiaille tarkoitettussa toiminnassa. Nuorille toteutettiin haas-
tattelu, jolla kartoitettiin asioita mitkä ovat vaikuttaneet siihen, miten he ovat
löytäneet palvelun ja mitkä ovat niitä tekijöitä mitkä ovat saaneet jäämään pal-
veluun. (Aseman Lapset ry 2020a.)

Kaikkia palvelua käyttäneitä 18 vuotta täyttäneitä nuoria ei ole saatu haasta-
teltua. Osa nuorista on siirtynyt muihin nuoruusiän ympäristöihin jo ennen
täysi-ikäistymistä. Myöskään toiminnan luonteen vuoksi aina ei saada tietoon
nuoren täysi-ikäistymistä. Tällöin nuoret on voitu tavoittaa jollain luontaisella
käyntikerralla täysi-ikäistymisen jälkeen. Lähtöhaastattelujen jo muodostaessa
vakiintuneita toimintatapoja, osaavat nuoret jo itsekin kysyä, koska pääsee
haastateltavaksi. Haastattelu on aina nuorelle vapaaehtoista ja siitä on aina
ollut mahdollisuus kieltäytyä tai haastattelun on voinut keskeyttää. Nuorille on
myös aina kerrottu, että aineistoa voidaan käyttää tutkimusaineistona, alkupe-
räisen tutkimusaineiston keräämisen lisäksi. Aineisto on anonymisoitu tallenta-
malla vastaukset kysymyskohtaisesti koostettuna. Näin kysymysten vastauk-
sia ei voida yhdistää toisiinsa eikä vastaajaa voida tunnistaa. (Aseman Lapset
ry 2020a.)

Haastattelu katsotaan olevan vuorovaikutuksellinen tilanne, jossa kerätään tie-
toa sekä haastatteliija kysyy ja ohjaa keskustelua. Näin ollen haastatteluun
osallistuvilla on erityiset roolit. (Ruusu vuori & Tiittula 2005.) Haastattelutilan-
teeseen usein valitaan haastateltavat, koska he edustavat jotain ryhmää. Pot-
ter ja Hepburn katsovat, että kun nämä erilaiset roolit ja haastatteluun valikoi-
tumisen syyt kerrotaan haastateltavalle, tällä on suuri vaikutus siihen, että täl-
löin haastateltavat pyrkivät puhumaan selkeästi oman roolin mukaisesti. (Pot-
ter & Hepburn 2005.)

Haastattelussa kartoitettiin, kuinka kauan ajallisesti on ollut palvelussa mukana sekä kuinka usein viikkokohtaisesti on käyttänyt palvelua (liite 1). Näiden lisäksi haastattelussa selvitetään, miten nuori on tullut palvelun pariin sekä mitkä ovat olleet niitä tekijöitä, joita nuori itse on kokenut tärkeäksi osaksi palvelussa, jotta on pysynyt mukana toiminnassa. (Aseman Lapset 2020a.) Aineisto on kerätty haastattelemalla nuoria valmiiden kysymysten pohjalta käyden dialogia nuoren kanssa. Työntekijä on kirjannut vastaukset haastattelupohjalle (liite 1). Aineisto koostuu suurimmaksi osaksi laadullisesta tuotoksesta, joita koostetaan yhteenvetoon. Näiden osalta pyritään analysoimaan toistuvia samankaltaisuuksia vastauksista, joiden avulla voidaan muodostaa laadullisia tuloksia, jotka osoittavat toiminnan merkityksellisyyttä. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 214–215.)

Haastattelun tarkoituksena on ollut saada kerättyä aineistoa 18 vuotta täyttäneiltä nuorilta, jotka ovat käyttäneet Walkers palveluita. Kyselyn tuotoksella on ollut monta eri tarkoitusta. Tuloksilla on ollut tarkoitus, ennen tätä opinnäytetyötä osoittaa toiminnan rahoittajille toiminnan vaikuttavuus, merkityksellisyys sekä tärkeys nuorille. Vaikuttavuudella viitataan tässä yhteydessä nuorten kokemukseen ja omaan ajatteluun. Vastauksia voidaan hyödyntää myös toiminnan sisältöjen kehittämisessä. Nuorisotyö alana on jatkuvien muutoksien ääressä, koska ammattialaa ohjaa ilmiöt ja globaalit ajankohtaiset tilanteet ja ajan henki. Yhteiskunnan muuttuminen vaikuttaa ja pakottaa nuorisotyötä muuttumaan. Tämä vaatii myös toiminnalta sitä, että se vastaa ajankohtaiseen tarpeeseen sekä ilmiöihin. Siksi on myös hyvä tarkastella toimintaa ja sen tuloksia aika-ajoin. (Nieminen 2007a.)

Haastattelulla, jolla aineistoa kerätiin kartoitettiin, miten nuori on käyttänyt palvelua, kuinka kauan ajallisesti on ollut palvelussa mukana sekä kuinka usein viikkokohtaisesti on käyttänyt Walkers-toiminnan palvelua. Näiden lisäksi haastattelussa selvitetään miten nuori tullut palvelun pariin. Aineisto on kerätty haastattelemalla nuoria valmiiden kysymysten pohjalta käyden dialogia nuoren kanssa. Työntekijä on kirjannut vastaukset kyselypohjalle. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 214–215).

4.5 Aineiston analyysitapa

Sisällönanalyysi katsotaan perusanalyysimenetelmäksi. Tämä soveltuu kaikkiin laadullisiin tutkimuksiin. Yleisimmät laadullisen tutkimuksen menetelmät ovat haastattelut, kyselyt, havainnointi sekä dokumentointiin perustuva analysointi. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 177.) Tässä opinnäytetyössä käytetään havainnointia ja dokumentoidun tiedon analysointia. Tulosten analysoinnissa käytetään aineistolähtöistä eli induktiivista sisällön analyysiä. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 184–192.)

Tämä tarkoittaa, että aineisto luokitellaan ryhmiin ilman teoreettista rakennetta, tällöin tutkija pystyy analysoidessa tuloksia löytämään aineistosta yhdenmukaisuuksia ja toistuvia samankaltaisuuksia, joita tutkija voi yhdistellä ja luokitella. Sisältöanalyysi soveltuu hyvin analysointitavaksi, koska aineistonkeruussa sekä analysoinnissa käytetään näin ollen molemmissa menetelmiä, jossa pyritään tuomaan esille tosiasioita sekä yhdenmukaisuuksia ja toistuvia samankaltaisuuksia, eikä niinkään pyritä todentamaan olemassa olevia väittämiä tai oletuksia. (Hirsjärvi ym., 2007.)

Kuten Hirsjärvi ym. (2009) katsovat, lähtökohtana ei ole teorian testaaminen vaan aineiston monipuolinen ja tarkka tarkastelu. Tällä tarkoitetaan sitä, että aineiston analyysissä ei ole tarkoitus todistaa teorian toimivuutta vaan tarkastella monipuolisesti mitä tutkittavasta aineistosta löytyy (Hirsjärvi ym. 2009). Näiden pohjalta voidaan analysoida tuloksia ja päätellä miten merkityksellistä toiminta on ollut nuorelle. Näiden osalta pyritään myös analysoimaan toistuvia samankaltaisuuksia vastauksista, joiden avulla voidaan muodostaa laadullisia tuloksia, jotka osoittavat toiminnan merkityksellisyyttä. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 211–213.)

Kuva 6. Aineistolähtöisen sisällönanalyysin eteneminen (Tuomi & Sarajärvi 2018, 212)

Aineistolähtöinen sisällönanalyysi etenee vaiheittain (kuva 6). Induktiivista aineistoa tulee analysoida kolmivaiheisessa prosessissa, joita ovat aineiston redusointi eli pelkistäminen, aineiston klusterointi eli ryhmittely, abstrahointi eli teoreettisten käsitteiden luominen. Sisällön analyysin ensimmäisessä vaiheessa aineistoa pelkistetään, eli karsitaan epäoleelliset pois. Aineistoa redusoidaan poimimalla nuorten puheesta tutkimustehtävää kuvaavia ilmaisuja. Seuraavaksi aineisto klusterisoidaan eli ryhmitellään. Aineistosta etsitään samankaltaisuuksia ja eroavaisuuksia kuvaavia käsitteitä. Samankaltaisuudet ryhmitellään omiksi luokikseen, joista muodostuu alaluokkia. Alaluokkia yhdistämällä saadaan muodostettua vastaavasti yläluokkia. Yläluokkia vielä yhdistellään niin, että saadaan muodostettua yhdistävät tekijät. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 213–228.)

Sisällönanalyysin jälkeen aineisto kvantifioidaan. Kvantifioinnilla tarkoitetaan, että aineiston luokittelun kategorioiden muodostamisen jälkeen aineistosta lasketaan kuinka monta kertaa nuorten sanomisissa toistuu sama asia. Dialogissa nuoret voivat sanoa ja ilmaista saman asian käyttäen eri sanoja tai muuten kertomalla tarinaa eri tavoin kuin muut. Asia tai tarina voi sisältää kuitenkin samoja aiheita tai tarkoittaa samaa. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 213–228.)

Taulukko 2. Malli aineiston redusoinnista ja klusteroinnista (Tuomi & Sarajärvi 2018, 213–228)

Alkuperäisilmaisut	Pelkistetty ilmaus	Alaluokka	Yläluokka	Yhdistävä luokka

Taulukko 2 kuvaa sisältöanalyysin tapaa, miten yhtäläisyyksiä yhdistetään ja analysoidaan vastausten perusteella, mitkä ovat olleet työntö- ja vetovoimatekijöitä. Sisällönanalyysissä pyritään löytämään tekijät, jotka voidaan määritellä nuoren työntövoimaksi, eli se mitkä asiat ovat vaikuttaneet siihen, että nuori on hakeutunut Walkers-toimintaan sekä vetovoiman, joka on saanut nuoren pysymään toiminnassa mukana.

Aineisto sisältää myös numeraalista aineistoa, joiden pohjalta koostetaan keskiarvollisia tuloksia sekä käsitystä siitä, kuinka paljon nuori on käyttänyt Walkers-kahvilan palveluita ja miten palvelun käyttäminen on ollut merkityksellistä nuorelle. Määrällisessä tutkimuksessa kuvataan muuttujia, joka on määrällistä tietoa, kuten ikä, sukupuoli, käyntimäärä, kesto tai muu määrällinen tieto eli tieto, jota käsitellään numeerisesti. Määrällisessä tutkimuksessa tutkija ei vaikuta tuloksiin samalla tavalla kuin laadullisessa tutkimuksessa. Laadullisessa tutkimuksessa voidaan kysymysasetteluilla vaikuttaa vastauksiin, mutta määrällisen tutkimuksen ilme on, että tulos ei muutu, vaikka kysymys muotoiltaisiin toisin. Saatava tieto ohjaa tutkimusta. (Hirsijärvi ym., 2009.)

Taulukko 3. Retusoitu ja klusterisoitu aineisto

Alkuperäinenilmaisuus	Pelkistettyilmaisuus	Alaluokat	Yläluokka	Yhdistävä tekijä
"Tosi paljon kavereita saanut, ollut varmaan tärkein. Pitää niihin edelleen yhteyttä, sellaisia pitkäaikaisia kavereita, ettei ollut vaan, että hengas samassa paikassa."	Uusia pitkäaikaisia kavereita Walkers kahvila on turvallisen paikka			
No en olisi tutustunut ihmisiin. En olisi saanut niin paljon kavereita. Jos ei olisi Walkersia, olisin varmaan enemmän kotona. Ei jaksakaan aina vaan olla ulkona kävelemässä."	Paljon uusia kavereita uudessa ympäristössä Syrjäytyminen	Uusia kavereita		
"Walkersilla on ollut tosi suuri merkitys mun elämään. Mä olisin varmasti paljon yksinäisempi, jos en olisi täällä käynyt. Oppinut esimerkiksi vuorovaiikutustaitoja ja sitten arvopohja on kehittynyt. Tosi tärkeä paikka oman identiteetin etsimisen kannalta. Ja tänne pysty aina tulla ja oli joku jolle jutella eikä tarvinnut olla yksin. Se oli mulle tosi tärkeää."	Uusia kavereita Oppinut uusia taitoja Tärkeä paikka omalle kasvulle Aina tervetullut	Turvallinen ympäristö Läsnä olevat työntekijät Hyvinvointi lisääntyy Sosiaaliset taidot lisääntyvät	Myönteinen tunnistaminen Turvallisuuspääoman lisääminen Sosiaalinen vahvistaminen	Työntekijöiden läsnäolo ja myönteinen tunnistaminen synnyttää turvallisen ympäristön, jossa nuori voi olla omana itsenä, jolloin turvallisuuspääoman kasvaessa nuori sosiaalistuu ja luo uusia ihmissuhteita.
Mulla ei olisi "J:tä" ja "S:aa", jotka on tosi läheisiä kavereita. Kun mä tulin tänne tuli parempi fiilis vain.	Uudet ystävät ovat tulleet läheiseksi Mieltä kohottavaa osallistua	itsetunnon lisääntyminen		
"Ei ois kavereita. Ei varmaan kyl ois vaikuttanu mitenkään super dramaattisesti. Oisin henganu nää vuodet kauppakeskussa. Tää paikka rauhoittanut mun hermoja paljon, kehittynyt tunteiden hallinnassa."	Saanut uusia kavereita Turvallinen ympäristö viettää vapaa-aikaa			

Taulukossa 3 nähdään aineiston retusointi ja klusterointi. Aineiston luokituksen jälkeen voidaan nähdä jo työntö- ja vetovoimatekijöitä tuloksista. Näitä tuloksia voidaan vielä vahvistaa, kun niitä katsotaan yhdessä määrällisten tulosten kanssa. Retusointi osoittaa selkeästi kavereiden ja turvallisen aikuisen arvon nuorelle. Aineisto sisältää myös numeraalista aineistoa, joiden pohjalta koostetaan keskiarvollisia tuloksia siitä, kuinka paljon nuori on käyttänyt työmuodon palveluita. Näiden tulosten pohjalta voidaan luoda toiminnan tärkeys nuorelle suhteessa siihen, miten paljon toimintaan sitouduttiin. Mitä enemmän nuori sitoutuu toimintaan, sitä suuremmaksi voidaan katsoa toiminnan merkityksellisyyden olevan nuorelle. Numeraalista aineistoa ei analysoida yhdessä sisältöanalyysin kanssa, vaan siitä pyritään etsimään samankaltaisuuksien tai eroavaisuuksien selittäviä tekijöitä.

Analysoitu aineisto jaetaan vielä kahteen kategoriaan, työntövoima ja veto-voima. Näiden alle luodaan kategorioita, joihin etsitään sisältöanalyysin avulla toistuvia käsitteitä eli yhdenmukaisuuksia ja toistuvia samankaltaisuuksia.

Laadullinen tutkimus on muuttunut 1980-luvun aineiston keruusta 1990-luvun aineiston analyysin ongelmiin. Muuttuminen voidaan selittää sillä, että laadullisen tutkimuksen metodiikassa on menty syvemmälle kiinnittäen enemmän huomiota aineiston analyysiin. Laadullisen tutkimuksen katsotaan olevan kokonaisuus, jossa katsotaan, että aineiston keräämistä sekä analyysiä ei voida erottaa toisistaan. Tästä johtuen on kyseenalaista, että laadullinen tutkimus olisi vain analyysin ongelmiin keskittymistä. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 126–130.)

4.6 Luotettavuus ja pätevyys

Tutkimuksen tulee kestää arvioimista ja sen luotettavuuden tarkastelua. Laadullisen tutkimuksen luotettavuuden arviointiin ei Tuomen ja Sarajärven (2018, 275–282) mukaan ole olemassa selkeää tapaa. Tuomen ja Sarajärven (2018, 275–282) mukaan määrällisessä tutkimuksessa tällaisia tapoja löytyy. Metsämuuronen (2011, 72–73) katsoo, että tutkimusta tulisi viimeistään raportointivaiheessa altistaa arvioinnille eli arvioida, onko tutkimus toistettavissa. Lisäksi Metsämuurosen (2011, 72–73) mukaan tulisi tarkastella tutkimusta, että onko

siinä käytetyt käsitteet tarpeeksi kattavat sekä onko käytetyt käsitteet teorian mukaisia.

Tuomi ja Sarajärvi (2018, 276) katsovat luotettavan raportin rakentuvan johdonmukaisesta rakenteesta, jossa kerrotaan avoimesti ja yksityiskohtaisesti, miten tutkimus on tehty. Lisäksi täytyy myös perustella, miten on päädytty raportissa mainittuihin valintoihin. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 285–290.)

Opinnäytetyössä käytetyt haastatteluaineistot olivat alun perin tarkoitettu toiseen tarkoitukseen. Kuitenkin tuloksia analysoidessa alkoi niistä näkyä tietynlaisia yhtäläisyyksiä sekä toisintoja, joita olisi syytä tarkastella lähemmin. Haastatteluita oli kerätty jo osittain valmiiksi, noin viisikymmentä kappaletta vastauksia, kun aloitin tutkimaan niitä. Aineistoa kerättiin vielä sen aikana, kun aloitin jo olemassa olevan aineiston tutkimisen ja analysoinnin. Aineistoa kerättiin yhteensä 91 vastausta.

Tutkiessani aineistoa samanaikaisesti kun sitä kerättiin, pystyin löytämään aineiston keruussa sopivan saturaatiopisteen (Tuomi & Sarajärvi 2018, 169–175). Tuomi ja Sarajärvi (2018, 169–170) mukaan Eskola ja Suoranta (2014) katsovat, että yksi tapa määritellä aineiston riittävyys on tarkastella aineiston saturaatiopistettä, jolla tarkoitetaan tilannetta, jossa aineisto alkaa toistaa itseään. Saturaatiopistettä eli aineiston riittävyttä ei voida Eskolan ja Suorannan (1998, 65–77) mukaan saavuttaa, jos ei tiedä mitä aineistosta etsii. Tällaista kylläntymispistettä ei myöskään pystytä etukäteen asettamaan, vaan saturaatiopisteen rajaa tulee tarkkailla tutkimuksen edetessä (Eskola & Suoranta 1998, 65–77).

Tuomi ja Sarajärvi (2018, 170–171) kertovat kuinka Bertaux (1982) sanoo huomanneensa omista tutkimuksissaan, joissa tutki leipurien elämän kulkua, että jo 15 haastattelua voi tuottaa tiettyjä samankaltaisuuksia siinä missä sen ylittävä määrä ja näin saavuttaa kylläntymispisteen. Tuomi ja Sarajärvi (2009) katsovat, että Bertaux (1982) tutkimuksessaan tuotti vain yhden leipuri-luokan, jota kuvasi. Jos Bertaux (1982) olisi tutkimuksissaan luokitellut useampaan luokkaan, ei 15 vastausta olisi vielä muodostanut kylläntymispistettä, vaan olisi tarvittu enemmän aineistoa. (Tuomi ja Sarajärvi 2018, 170–175.)

Tuomi ja Sarajärvi (2018, 174–175) tuovat esiin yhden peruskysymyksen aineiston kylläntymispisteen muodostumisesta. On tärkeää tiedostaa haastatanko aineistosta yhdenmukaisuutta vai erilaisuutta, jolloin kylläntyminen tarvitsee heterogeenisessä tutkimuksessa kooltaan suuremman aineiston kuin vastaavasti homogeeninen vähemmän aineistoa saavuttaakseen kylläntymispisteen. (Tuomi ja Sarajärvi 2018, 174–175.)

Näin ollen pystyin katsomaan, että tämän opinnäytetyön aikana haastatteluja tehtiin sellaisilla menetelmillä, joilla voidaan katsoa aineisto luotettavaksi. Samalla pystyin vakuuttumaan siitä, että jo aikeisempikin aineisto on luotettavaa. Huomatessani samankaltaisuuksia ja toistuvia nimittäjiä, joita nuoret nimesivät haastatteluissa, vakuutuin, että aineistoa oli saatu riittävästi kerättyä.

Valitsin aineiston tutkimiseen sekä analysointiin sellaiset menetelmät, jotka tukevat aineistoa. Tutkimusmenetelmillä pyritään siihen, että tuloksia tulkittaisiin tutkijan omien arvojen ja valintojen mukaan mahdollisimman vähän. Aineistoa tarkisteltiin soveltaen Leen (1966) teoriaa, jolloin voitiin havaita selkeästi nuorten itse nimeävien tekijöiden muodostavan Leen (1966) teorian mukaisia työntö- ja vetovoimatekijöitä.

Tuloksia tarkastellessa havaitsin niiden analysoinnissa tarvetta luokitella niitä, jotta tuloksista voidaan löytää samankaltaisuudet sekä eroavaisuudet. Haastattelussa kirjattiin nuorten omia sanomisia, jolloin haastateltavat saattoivat käyttää puhekielessä erilaisia ilmaisuja samaa tarkoittavista asioista. Tähän mielestäni soveltuu hyvin sisällönanalyysi, jossa on tarkoitus karsia kaikki epäoleellinen pois ja poimia nuorten kirjatusta puheesta kuvaavia ilmaisuja. Näitä voitiin aloittaa luokkitelemaan ja näin voitiin muodostaa todellisia työntö- ja vetovoimatekijöitä, jossa haastattelijan omat näkemykset tai arvot eivät vaikuttanut aineistoon tai analyysiin.

Haastatteluita tekivät työntekijät, jolloin on aina vaarana, että tiedon keruun luotettavuus kärsii ja vastauksista ei voida saada luotettavaa aineistoa. Vaikka haastatteluita tekivät eri henkilöt, oli haastattelumenetelmä sellainen, että sillä pyrittiin vaikuttamaan vastauksiin sekä nuoren sanomisiin mahdollisimman vähän. Käytetyssä haastattelumenetelmässä on hyväksyttävä, että haastatteluti-

lanteessa voi vastausten kirjauksiin vaikuttaa työntekijän omat arvot tai asenteet ja näin ollen voidaan vastauksia haastaa luotettavuudessa. Kuitenkin mielestäni sisällönanalyysi tukee aineiston luotettavuutta, kun aineistoa retusoidaan ja luokitellaan, silloin haastattelijan mahdollinen vaikutus vastaukseen vähenee.

Tutkimusta tehdessä, kun aineistoa kerätään sekä sitä analysoidaan, tulee tarkastella myös tutkimuksen eettisyyttä eli oikeaa ja väärää. Hirsjärvi ym. (2007, 25–28) katsoo, että tutkijan tulisi koko tutkimuksen ajan punnittava noudattavatko tutkijan päätökset hyvää tieteellistä käytäntöä, jossa noudatetaan rehellistä ja luotettavaa tiedonhankintatapaa. Epärehellistä tulee Hirsjärven ym. (2007, 25–28) mukaan välttää kaikissa tutkimusvaiheissa, varsinkin kun tutkimus tarkastelee ihmisiä. Humanistisuus, inhimillisyys sekä ihmisarvon kunnioittaminen täytyy pitää kirkkaana mielessä. (Hirsjärvi ym. 2007, 25–28.)

Hirsjärvi ym. (2003, 140) katsovat joidenkin sanojen tai käsitteiden olevan hankalia tai jopa mahdottomia analysoitavaksi, koska niiden käyttäminen on kyseenalaista. Jokainen voi tulkita tai ymmärtää ne täysin eri tavoin. Hirsjärvi ym. korostaa, että käsitteiden käyttämistä tutkimuksessa ei voida perustella sillä, että tutkimuksessa käytetään haastateltavien omaa kertomaa. (Hirsjärvi ym. 2003, 140.) Tässä ei kuitenkaan otettu kantaa käsitteiden tarkoitukseen vaan niitä luokiteltiin samankaltaisuuksien mukaan. Tämä näkemys käsitteistä on kuitenkin otettava huomioon analysoidessa aineistoa.

5 NUORTEN TARPEET WALKERS-TOIMINNALLE

5.1 Nuoret Walkers-toiminnan käyttäjinä

Vastausten perusteella nuorten tarve eli vetovoima, on sidoksissa siihen, miten nuori käyttää palveluita. Samaan aikaan kun tarkistellaan toiminnan laatua, eli sitä miten toimintaa tuotetaan, voidaan vastaajat jaotella karkeasti kolmeen ryhmään. On hyvin luonnollista, että nuoret testaavat ja kokeilevat erilaisia palveluita ja lopulta pidättäytyy siinä missä saa omat tarpeensa tyydytetyä. Vaikka vastaajat jaettaisiin kolmeen alla esittelemääni ryhmään, ei niistä voida sanoa onko nuori saanut ryhmästä riippuen täytettyä tarpeensa.

Ensimmäinen ryhmä on satunnaisesti palvelua käyttävät. Nämä eivät myöskään jää palvelun piiriin kuin lyhyeksi aikaa, vuodeksi tai kahdeksi vuodeksi. Toinen ryhmä käyttää palvelua noin puolet tarjotusta määrästä. Tämä lisää käyntiaikaa palvelussa noin vuodella. Kolmannen ryhmän muodostavat ne nuoret, jotka käyttävät palvelua paljon. Nuoret, jotka käyttävät palvelua 4–5 kertaa viikossa, ovat myös niitä, jotka käyttävät palvelua ajallisesti pisimpään. Kuitenkaan ei voida sanoa, että minkään ryhmän tarpeet eivät olisi täyttyneet toista ryhmää paremmin tai jääneet täyttymättä.

Tässä haastatteluiden aineiston analyysissä nostetaan tuloksista havaittuja olennaisia huomioita ja päätelmiä, joita voidaan tuloksien perusteella tehdä. Numeraalisten tulosten yhteenvedot osoittavat kuinka kauan ja useasti nuoret ovat käyttäneet nuorisotyön palvelua. Toiminta on tarkoitettu 13–18-vuotiaille nuorille, joten nuorilla on mahdollisuus käyttää Walkers toimintaa enintään viisi vuotta. Tämän ikäjakaumamäärityksen olen tehnyt opinnäytetyössä, jotta voin analysoida luokitteluita. Toimintaa ei ole kuitenkaan kategorisoitu tarkasti 13–18-vuotiaille vaan se on tarkoitettu kaikille alaikäisille nuorille. Sisällönanalyysissä on kuitenkin luokiteltu pääsääntöiset kävijät 13–18-vuotiaisiin kävijöihin, koska kävijät koostuvat pääasiassa tästä ikäjakaumasta.

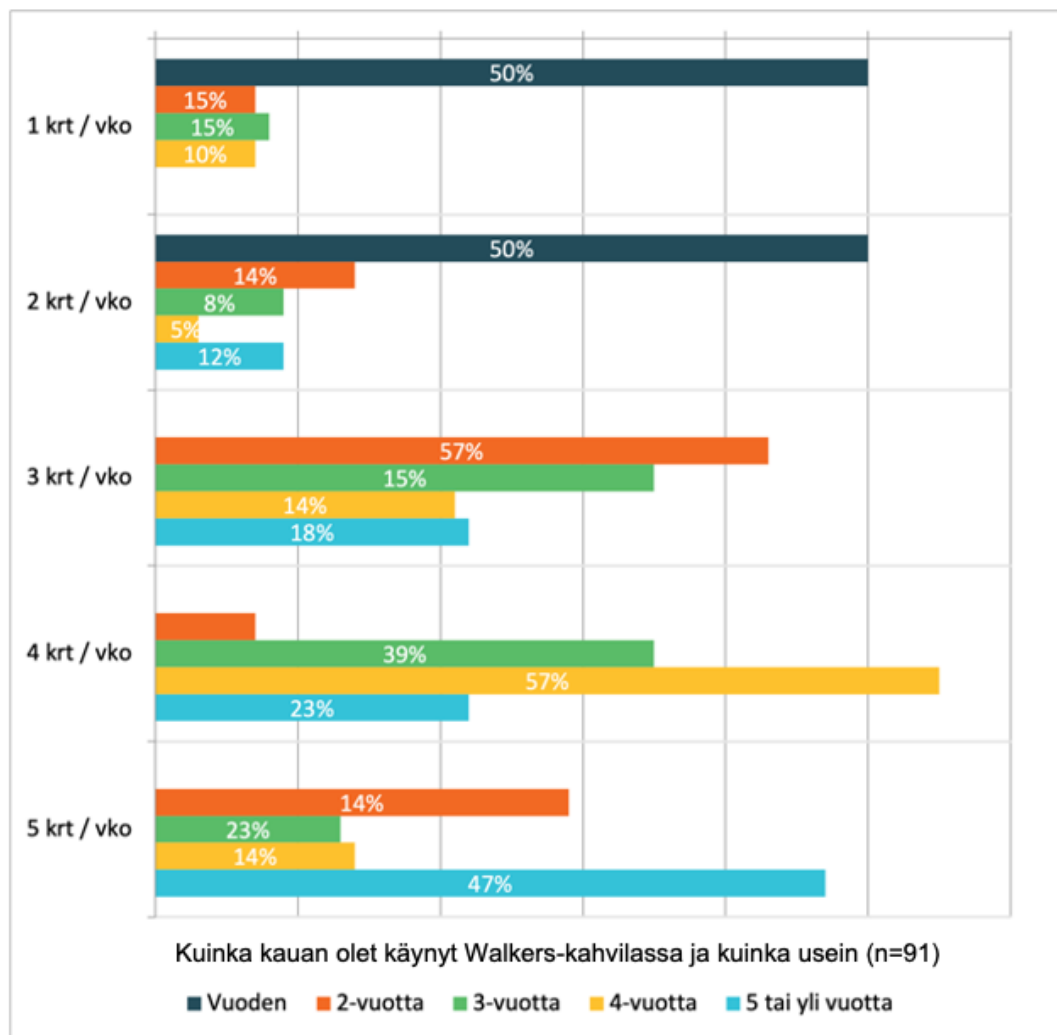
Tulosten perusteella nuoret ovat käyttäneet palvelua keskimäärin 3,7 vuotta eli 80 % mahdollisesta ajasta. Tätä selittää se, että usein nuoret eivät heti täytettyään 13 vuotta löydä palvelua vaan jossain kohtaa yläkoulua tulevat yhdessä kaverin kanssa käymään kahvilassa ja tulosten mukaan myös jäävät käyttämään palvelua. Nuoret ovat käyneet toiminnassa keskimäärin 3,6 kertaa viikossa. Nuorista 80 % sanoo saaneensa jotain sellaista tukea mitä ei ole kokenut saaneensa muualta.

Tuloksissa nähdään, miten keskiarvoollisten tuloksien perusteella voidaan yleistää niiden todenmukaisuus. Kaikki nuoret eivät aina koe palvelua omakseen tai saavat täytettyä tarpeensa nopeammin. Myös valinta ei välttämättä ole ollut oikea, jolloin on pitänyt arvioida palvelun vetovoimaa, että koetaanko toiminta oikeaksi vai täytyykö sitä etsiä jostain muusta palvelusta.

Vastanneista 35 % kertoo käyneensä Walkers-kahvilassa 4 vuotta, joten tästä voidaan laskea, että he ovat alkaneet käydä toiminnassa 14 vuoden ikäisenä.

Tällöin puhutaan 8-luokkalaisesta nuoresta. 28 % vastanneista kertovat käyneensä yli 4 vuotta eli tällöin ovat alkaneet käymään kahvilassa 13-vuotiaana. Tällöin he ovat olleet 7. luokalla.

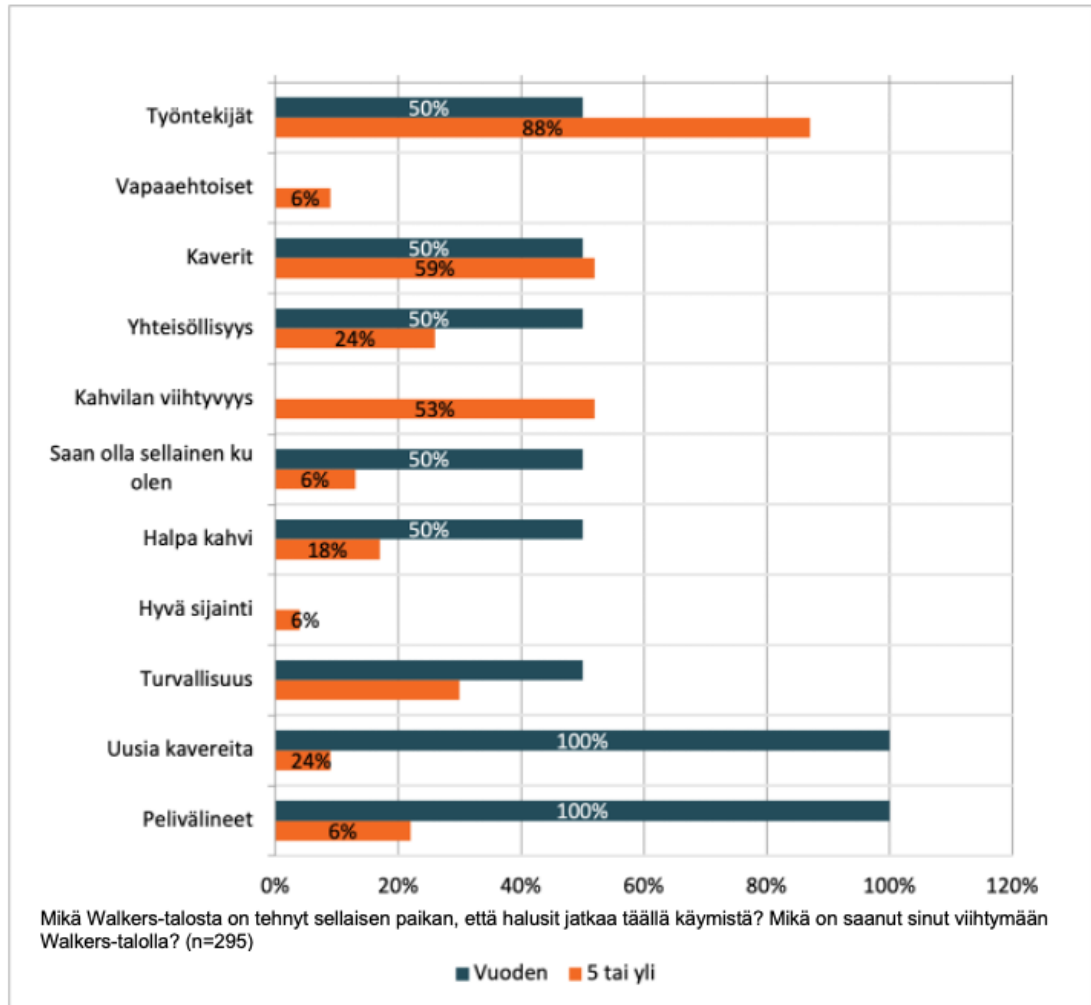
Vastaajista kolmasosa on aloittanut käymään Walkers-kahvilassa 8. vuosiluokalla. Riippumatta siitä milloin nuori on aloittanut käymään toiminnassa, on 80 % nuorista saanut tietoa siitä tai kuullut toiminnasta kaverilta. Lisäksi 90 % vastaajista tulee ensimmäisen kerran Walkers-kahvilaan kaverin kanssa. Jokaisessa ikäryhmässä esiintyy melko tasavertaisesti palvelun tarjoamat avut nuorelle. Kaikissa ikäluokissa tai riippumatta siitä kuinka kauan nuori on palvelussa käynyt nuoret nimeävät uudet kaverit, tuen saannin, ohjauksen, kannustuksen ja aikuisen läsnäolon tärkeimmiksi. Tämän lisäksi tuloksista voidaan nimetä asioita, joita nuoret ovat palvelusta saaneet.

Kuva 7. Vertailua aineiston tulosten retusoinnista sekä kvantifioinnista. Käyntiaika suhteessa käyntimäärään.

Kuvassa 7 nähdään vertailussa, kuinka kauan nuori on käynyt toiminnassa suhteessa siihen, kuinka usein viikossa on käynyt kahvilassa. Kuvasta voidaan tulkita, että ”vuoden” ja ”5 tai yli” välillä voidaan nähdä selkeä eroavaisuus toisiinsa. Vuoden käyneet käyvät harvemmin kuin ne, jotka ovat käyneet kauemmin toiminnassa. Tämä voisi tarkoittaa, että ne, jotka ovat käyneet ajallisesti kauemmin ovat varmasti saaneet tai kokeneet, jotain sellaista mitä, ne, jotka ovat käyneet vähemmän, eivät ole saaneet tai kokenut. Mitä kauemmin nuori käy toiminnassa, sitä merkityksellisempää siitä tulee nuoren elämässä. Leen (1966) teorian mukaan tarkastellessa näitä tuloksia, ei voida kuitenkaan sanoa, että toiminta olisi merkityksellisempää niille, jotka ovat käyttäneet pidempää palvelua. Merkityksellisyys voi syntyä, vaikka ei käyttäisikään palvelua kuin yhden kerran. Merkityksellisyyteen riittää se, että omat tarpeet on saatu täytettyä. Työntövoimatekijä syntyy omista tarpeista ja kun tarpeet on saatu täytettyä, on voinut toiminnasta syntyä merkityksellinen. Kaavioissa voidaan kuitenkin havaita toistuvia peruskuvioita. Nuoret, jotka käyttävät satunnaisesti palvelua, eivät käytä palvelua ajallisesti niin pitkään, kuin useita kertoja viikossa palvelua käyttävät nuoret.

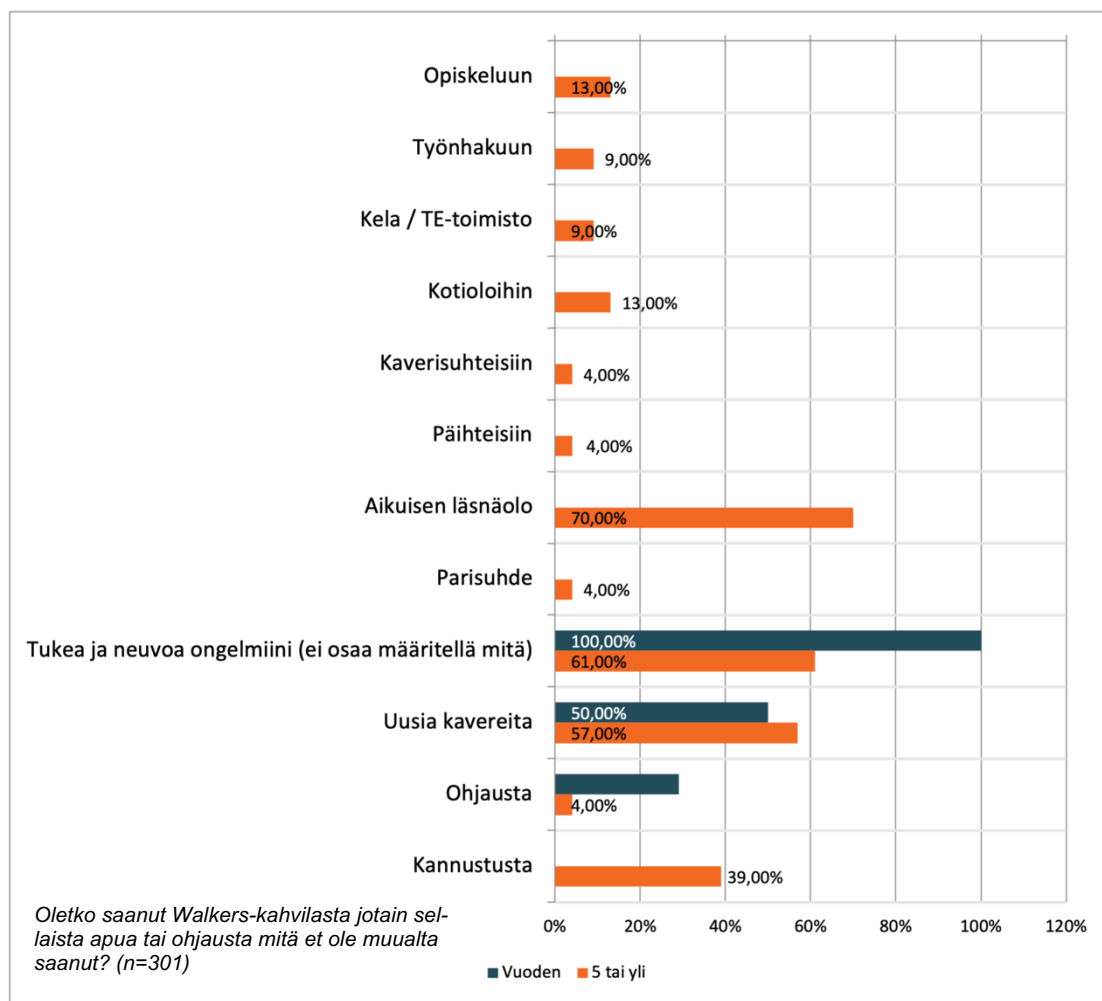
Vertailussa nähdään miten palvelun käyttämisaika on suhteessa viikoittaiseen käyntimäärään. Ne nuoret, jotka käyvät vain kerran tai kaksi kertaa viikossa, käyttävät palvelua keskimäärin vähemmän. Kolme kertaa palvelua käyttävät nuoret käyttävät palvelua 2 vuotta. 4 vuotta käyttävät nuoret käyvät keskimäärin 4 kertaa viikossa. Puolet nuorista, jotka ovat käyneet 5 vuotta tai enemmän, käyvät päivittäin palvelussa.

Kuva 8. Vertailua aineiston tulosten retusoinnista sekä kvantifiloinnista. Syyt miksi on jatkanut käymistä.

Kuten kuvassa 8 voidaan nähdä, on löydettävissä tekijöitä, jotka vaikuttavat siihen, miten paljon ja usein nuori käyttää jotain palvelua. Kun verrataan tuloksia "Vuoden" kävijöiden ja "5 tai yli" kävijöiden kohdalla nähdään, että niiden kohdalla, jotka ovat käyneet kauemmin, ovat työntekijät olleet tärkeämpiä, tai he ovat kokeneet työntekijät tärkeämpänä kuin halvan kahvin. He, jotka olivat käyneet vain alle vuoden, oli halpa kahvi merkittävämpi asia kuin työntekijät.

Kun tuloksia tarkistellaan ilman aikaa, voidaan tuloksien perusteella havaita työntekijä, uudet kaverit sekä kahvilan pelivälineet merkittävinä työntö- ja vetoimatekijöinä nuorille. Nuoret ovat kokeneet, että tarvitsevat turvallisen aikuisen läsnäoloa sekä uusia kavereita. Myös käytettävissä olevat pelivälineet ovat luoneet tarvetta. Kuvassa 8 kun tekijöitä katsotaan vetoimatekijänä, on työntekijät selkeä vetoimatekijä toiminnassa ja tämä saa ne nuoret jäämään palveluun, jotka ovat kokeneet työntekijät tai turvallisen aikuisen puutteen.

Kuva 9. Vertailua aineiston tulosten retusoinnista sekä kvantifiloinnista. Mitä apua Walkers-talolta olet saanut?

Kuvassa 9 voidaan myös havaita kuinka tulokset painottuvat kummankin kävijäryhmän kohdalla kolmeen kohtaan; aikuisen läsnäolo, tuki ja neuvoa ongelmiin sekä uudet kaverit. Lisäksi voidaan havaita, että kun nuoret käyvät toiminnassa pidempään, kasvaa heidän luottamuksensa aikuisiin. Nuoret, jotka käyttävät palvelua vuoden, eivät koe aikuisten läsnäoloa yhtä tärkeänä kuin he, jotka käyttävät palvelua pidempään. 2 vuotta palvelussa käyneiden nuorten vastausprosentti oli 29.

Aineiston analysoinnin aikana tuli esille myös, että vaikka nuori itse ei osaa nimetä lähtötilanteen työntövoimatekijöitä voi nuori silti arvioida lähtötilanteen ja tulotilanteen epätasapainoa. Vetovoiman kiinnostus voi synnyttää myös työntövoiman ja vetovoiman epätasapainon tarkastelun. Nuori ei tällöin välttämättä tunnista ensin työntövoimatekijöitä lähtötilanteesta vaan nuorella herää ensin kiinnostus tulotilanteen vetovoimatekijöihin, jonka jälkeen hän arvioi onko lähtötilanteen ja tulotilanteen välinen muutos riittävän kiinnostava. Opinnäyte-

työssä pyrittiin sisältöanalyysi menetelmän avulla osoittamaan myös niitä seikkoja ja asioita, jotka vaikuttivat nuorten valintoihin tai mitkä olivat niitä kiinnipitäviä asioita, jotka saavat heidät pysymään toiminnassa mukana. Laadullinen tutkimus voidaan myös katsoa olevan etsimisen kertomusta. Laadullisen tutkimuksen tutkija luottaa enemmän keskusteluihin sekä havaintoihin tutkittavien kanssa kuin mittausvälineisiin. (Hirsjärvi ym. 2007, 160.)

Opinnäytetyössä esiintyy selkeitä vetovoimatekijöitä, joista selkeimpänä voidaan nostaa kaverit ja työntekijät. Vastaajista 81 % on tullut palvelun piiriin kaverin kanssa tai kaverin suosittelemana. Kaverit ja ryhmään kuuluminen on merkittävässä osassa nuoren elämässä ja tämän takia voisinkin luokitella kaverien vaikutuksen suurimmaksi vetovoimatekijäksi (Korkiamäki & Ellonen 2010, 20).

Kaverit ja työntekijät erottuvat selkeästi tuloksista vetovoimatekijöiksi, eli tekijöiksi miksi nuoret kertovat käyttävänsä palvelua. Viihtyvyys, halvat hinnat, turvallisuus, yhteisöllisyys sekä kahvilan fyysinen sijainti ovat kaikki noin 30 % luokkaa. Näistä suurimmat vetovoimatekijät ovat kahvilan viihtyvyys 36 %, 32 % yhteisöllisyys ja 29 % turvallisuus. Työntekijät voidaan yhdistää viihtyvyyteen, kun vastaajista 27,5 % kertoo vetovoimatekijäksi sekä työntekijän, että kahvilan viihtyvyyden. Tämän kaltainen tulos voidaan katsoa kertovan, että työntekijät luovat pysyvyyttä.

5.2 Walkers-toiminnan vetovoimatekijät luovat pysyvyyttä

Vetovoimatekijät ovat niitä tekijöitä, jotka ovat syitä, miksi nuori valitsee osallistumisen tiettyyn palveluun tai toimintaan. Vetovoimatekijöitä voidaan myös pitää asioina, joita nuori saa palvelusta tai toiminnasta. Toiminnasta tai palvelusta nuoren täytyy saada jotain hyötyä. Kuten Lee (1966) sanoo, että päätöstä verrataan omaan sen hetkiseen tilanteeseen, jolloin usein koetaan saavan jotain hyötyä valinnasta. Lee (1966) katsookin, että valinta perustuu aina oman hyödyn maksimoimiseen.

Lähes 90 % vastaajista, jotka käyvät yli neljä kertaa viikossa sekä viisi vuotta, kertoo työntekijät syyksi, miksi on jatkanut käymistä Walkers-toiminnassa. Näiden kohdalla syntyy merkityksellinen asiakassuhde, joka luo pysyvyyttä.

Mielenkiintoinen huomio tämän lisäksi on huomata, että 96 % vastaajista, jotka on käynyt Walkers-toiminnassa viisi vuotta, ovat saaneet kuulla toiminnasta kaveriltaan. Näistä 87 % on tullut myös kaverin kanssa toimintaan mukaan ja 9 % tullut yksin.

Kaverit ovat merkittävä vetovoimatekijä tarkastellessa niitä, jotka ovat käyneet viisi vuotta Walkers-toiminnassa. Heistä lähes kaikki on tullut toimintaan kaverin kanssa. Vastaajat, jotka ovat käyneet toiminnassa vain vuoden on heistä vain 50 % tullut toimintaan kaverin kanssa ja 50 % löytäneensä sattumalta kahvilan. Tämä tukee päätelmää siitä, että kaverit ja työntekijät ovat merkittävä työntö- ja vetovoimatekijä toiminnassa sekä luovat nuorelle myös pysyvyyttä.

Usein myös nuoren kehitysvaiheeseen kuuluu eri vaiheissa eri tarpeita, ja näin ollen, jos sama palvelu pystyy vastaamaan nuoren muuttuneeseen tarpeeseen voi nuori jäädä käyttämään palvelua pidemmäksi aikaa.

Walkers-kahvilaan tullaan yleisemmin kaverin kanssa tai kaveriporukan kanssa. Toimintaan tutustutaan kaverin kautta, joka on aikaisemmin jo käynyt toiminnassa. Kaverit ovatkin toiminnan yksi suurimpia vetovoimatekijöitä.

Kaveriporukan kanssa. Kaverit oli hengannut jo aiemmin.

Tulin yhden kaverin kanssa, joka sanoi, että tiedän yhden paikan, jossa on 10 sentin kahvi. Sain, että ei ole mahdollista. Siitä se lähti pikkuhiljaa kulkemaan.

Työntekijän roolin merkitys korostuu, kun puhutaan siitä mitä merkitystä nuorelle on toiminnasta ollut. Vaikka nuori tulee toimintaan kaverin kautta ja kaverit saavat nuoren viihtymään toiminnassa, voidaan tulosten perusteella tulkita, että työntekijät saavat nuoret jäämään palveluun.

Walkers-toiminta on rakennettu kahvila ympäristöön, jolloin ympäristö itsessään luo puitteet aidolle kohtaamiselle. Kahvila ympäristössä myös voidaan opetella erilaisia arkisia taitoja kuten kulutuskäyttäytymistä. Työntö- ja vetovoimissa on taustalla usein taloudellisuus, kuten myös Walkers-kahvilan työntö- ja vetovoimissa.

Työntekijät kohtaavat nuoret sellaisenaan kuin nuoret ovat. Toiminnassa on myös vahvasti vapaaehtoisiatyöntekijöitä, jolloin nuorella on toiminnassa saatavilla myös muunlaisiakin turvallisia aikuisia kuin ammatilliset aikuiskontaktit. Tämä näkyy siinä, kun nuoret sanoittavat, että niiden aikuisten kanssa voi puhua ihan normaaleista asioista.

Työntekijät tietää mitä tekevät, huolehtivat asioista ja heille on helppo puhua, jos on henkilökohtaisia elämän ongelmia tms. Paljon on tullut ihmisiä tutuiksi ja paljon. Kiva nähdä ja pelata korttia. Mahtava paikka.

Tukea, että voi puhua kotihuolista/ongelmista. Olen saanut tosi paljon vertaistukea ja tutustunut moniin ihmisiin.

En varmaan tuntisi niin paljon ihmisiä. Olisin voinut olla yksinäisempi.

Pääsin epäsosiaalisuudesta eroon.

Ehkä olisin ollut enemmän kotona pelaamassa videopelejä.

Yhteisöllisyys. Minkälaisia työntekijöitä täällä on, osoittaa et tykkää ja haluaa olla täällä töissä. Ovat sitä varten et antaa tukea. Rento paikka missä voi viettää aikaa kavereiden kanssa aikuisen valvovan silmän alta piilossa. Paikka, jos ei saa kotona kannustusta, niin tänne voi tulla. Täällä on aina joku, joten voi tulla yksinkin.

Useimmat kokevat toiminnan vaikuttaneen heihin jollain tavalla. Aina ei nuori välttämättä osaa kertoa, miten on vaikuttanut, mutta kokemus on, että on saanut jotain apua tai tukea toiminnassa. Joidenkin mielestä toiminta on jopa pelastanut heidät ja mahdollistanut sen, että ei ole ajautunut sellaisten asioiden piiriin, jossa ei edes itse olisi kokenut pärjäävänsä. Nämä myös kertovat siitä, että nuori ei välttämättä osaa nimetä itse omia työntövoimatekijöitä, mutta silti kokee tarvitsevänsä apua tai ohjausta omiin ongelmiin tai asioihin. Kokee, että ilman mitään apua ei omasta elämästä olisi tullut mitään.

Myönteinen tunnistaminen voidaan katsoa yhdeksi isoimmaksi vetovoimatekijäksi Walkers-toiminnassa. Nuoret eivät välttämättä tiedosta tai nimeä sitä samalla tavalla. Nuorella se voi näyttäytyä työntövoimatekijänä, jossa nuorella on tarve tulla hyväksytyksi, tarve turvallisen aikuisen läsnäolosta sekä saa olla omana itsenään.

Työntekijät opettivat puhumaan asioista. Täällä oikeasti kuunnellaan ja ollaan nuorten tukena.

Uskallan olla oma itseni ja minusta on tullut suvaitsevampi. Ennen olin hissukka, mutta nykyään olen sosiaalisempi ja nautin siitä.

Tosi varmasti olisi mennyt. Olen ollut tukalissa tilanteissa ja jos ei Walkersia, niin paljon pahemmin olisi voinut käydä. Teidän avulla aina voinut selvitä asioista. Luojan kiitos, ettei tarvinnut ajatella, koska on Walkers. Helppoa tulla tänne. Mieluummin tänne kuin vanhemmille, koska osaatte auttaa paremmin.

Pari alkuvuotta oli sellaista, että en halunnut apua, elin piilossa itseltäni ja muilta. Myöhemmin sain puhuttua ja sitten elämä selkeni. Sain luottoa täältä ja sain olla oma itseni. Mikään ei oo puuttunut, tää on tähänkin saakka ollut paikka, johon on aina mukava tulla iloisin mielin.

Walkersilla on ollut tosi suuri merkitys mun elämään. Mä olisin varmasti paljon yksinäisempi, jos en olisi täällä käynyt. Oppinut esimerkiksi vuorovaikutustaitoja ja sitten arvopohja on kehittynyt. Tosi tärkeä paikka oman identiteetin etsimisen kannalta. Ja tänne pysty aina tulla ja oli joku, jolle jutella eikä tarvinnut olla yksin. Se oli mulle tosi tärkeää.

Mulla on masennus ja mielenterveysongelmia, niin tää porukka, joka on täällä, on tehnyt mut iloiseks. Tai avannut mun silmiä ja sit työntekijöistä on tullut niinkun et ne tuntuu perheeltä.

Merkittävä vetovoimatekijä kuitenkin nousee esiin tekstianalyysissä, vaikka sitä ei ole havaittavissa suoraan numeraalisissa tuloksissa. Nuoret nimeävät rinnalla kulkemisen todella tärkeäksi osaksi oman hyvinvoinnin parantumista. Omien havaintojen perusteella tämä näkyy myös työotteessa. Nuoret voivat saapua Walkers-toimintaan täysin eri tarpeiden johdosta, jolloin rinnalla kulkeminen ei välttämättä ole vielä nuorelle työntövoimatekijä, mutta tuen ja avun saamisen aikana, kun nuori saa lisäksi vielä turvallisen aikuisen, joka kulkee rinnalla, syntyy siitä vetovoimatekijä. Oman kokemuksen mukaan tämän kaltaisen luo luottamusta sekä pysyvyyttä asiakassuhteessa.

Silloin kun tutustuin X:n täällä, hän auttoi yksityisasiossa ja on ollut rinnalla. Mä oon aina voinut kysyä apua, kun mä tarviin apua. Viimeksi kelaan ja isään liittyvissä asioissa.

Lähin kotoa pois parit vaatteet ja shampoo pullo mukana ja vaihoin sit kaverilta toiselle yöksi. Olisin voinut ehkä joutua asunnottomaksikin, mulla oli vaan satunnaisia tuloja eikä mitään tukia. Oon saanut puhuttua asioita isän kanssa ja palannut kotiin. Isä on

myös hyväksynyt poikaystäväni kun tutustu tähän ja näki sit hänet kunnan mieheksi. Sain vähän aikaan sit myös kolmivuotisen kuntoutuspäätöksen, pääsin sinne nuottivalmennukseen. Nyt asiat ovat hyvin.

Mä oon esim. Kela-jutuissa autettu, mikä on kiva, kun nuo Kelan asiat on niin monimutkaisia. Siitä diggaan, että aikuiset, te ohjaajat, jaksavat kysyä mitä kuuluu, miten menee. Se voi jollekin nuorelle olla tosi iso asia, että mitä kuuluu, että oikeasti välittää. Saanut hyviä kavereita, joiden kanssa nykyäänkin pidetään yhteyttä.

Oon saanut ihan konkreettista apua. Musta tehtiin lastensuojeluilmoitus, minkä takia pääsin laitokseen nopeammin. Ja sit tota just täällä on ohjaajia, työntekijöitä, joihin luotan ja joihin olen voinut luottaa tosi paljon. Oon saanut tosi paljon kavereita, joista suurimman osan kanssa en tosin ole enää väleissä.

Aineistosta pystyi myös havaitsemaan, että tuen ja avun antaminen ei aina ollut välttämättä konkreettista avun antamista, vaan nuoren kanssa käytiin myös kasvatuksellisia keskusteluja, jolloin nuori pystyy rakentamaan omia mielipiteitä sekä maailmankuvaa. Nuorten sanoittamista näkyy tuen ja avun moninaisuus. Nuorten kanssa käydään keskusteluita hyvin pienistä asioista aina suuriin asioihin. Tuki voi olla hyvin arkista tai arkipäiväistä kaverisuhteista tai koulusta keskustelua, kun toiselle se on yösijan etsimistä, kun ei voi mennä omaan kotiin. Keskustelu nousee nuorten sanoittamana suureen arvoon. Keskusteluiden kautta on syntynyt luottamuksellinen suhde aikuisen ja nuoren välille.

Olen. Olen saanut aika paljon. Silloin kun oli huonompi vaihe elämässä, sain paljon apua ja tukea. Mä oon saanut paljon keskusteluyhteyksiä, paljon sisältöä ja näkökulmia sitä mukaa niiltä ihmisiltä, joitten kanssa olen jutellut. Oon tutustunut ihmisiin ja uudelleen tutustunut vanhoihin tuttuihin. Mikä tärkeintä saanut ympäristön, kun johon tulee, tuntuu kuin olisi tullut kotiin. Walkers on mulle niin kuin oma olohuone.

Olen saanut hyvin paljon tukea esim. elämäntilanteessani, isoisän menetyksen kanssa olin ok sen jälkeen kun tulin Walkers-talolle puhumaan siitä työntekijän kanssa enkä enään ollut pahassa paikassa, tämä auttoi minua kovasti. Olin hyvin hukassa ennen kuin tänne tulin, tämä paikka on auttanut minua suuresti. Paniikkikohdauksiin sain konkreettista apua. Sain myös ohjausta R:ltä hän auttoi minua hyvin paljon mm. asunnon etsimisessä ja löytämisessä. Hän oli kontaktissa ohjaajaani ja sosiaalityöntekijän kanssa, tällä tavalla hän auttoi minua saamaan vakauden elämässä.

Mä en ole tullut hakemaan apua. On sellainen turvallinen paikka, jossa on hyvä olla, jossa nuoret ovat tervetulleita eikä heitä hoputeta pihalle, joka on mun kokemus Helsingissä monessa paikassa. Luultavasti antanut laajemman katsomuksen, miten nuoret voi olla ja loppujen lopuksi kaikki tulee hyväksytyksi. Hyvä astua omasta saksalaisesta kuplasta ulos.

Toki on niin, että mä ehkä opin saamaan selvää asioista, mitä mä en välttämättä olisi saanut esim. opintolainaa haettua ite. Toki on neuvottu mistä haettu kämpppää – se että on päässyt omaan kämpppään, on minulle tosi tärkeää. Olen asunut jo puolitoista vuotta itsenäisesti. Ja että on luottamuksellisesti päässyt juttelemaan, jos on jotain ongelmia.

Tätä kasvatuksellista työtä tukee vahvasti myös se, että toiminnassa on niin vahva vapaaehtoistyön malli. Nuori kohtaa erilaisia ihmisiä, jotka eivät aina katso asioita ammatillisesti vaan arkisten asioiden sekä omien elämäkokemusten kautta. Nuoruuden veteraanit eli vapaaehtoiset aikuiset ovat toiminnan tärkeä vetovoimatekijä.

Nuoren kiinnittyminen palveluun voi johtua monesta eri syystä. Vetovoimatekijät ovat aina yksilöllisiä ja niihin vaikuttavat päätökset voivat syntyä monella eri tavoin. Myös tuloksissa oli havaittavissa, että nuoret saattoivat tulla palvelun piiriin erisyistä kuin minkä takia ovat jääneet palveluun. Kuten jo aikaisemmin tuloksista voitiin nostaa kaverien merkitys palvelun tietoisuudesta sekä palveluun jäämisessä. Tuloksista voidaan havaita, että nuori on palveluun siirtyessä löytänyt myös muita mahdollisia tarpeita, joita on pystynyt täyttämään käytössä palvelussa. Tässä opinnäytetyössä ei katsottu oliko nuoren työntö- tai vetovoima syntynyt ennen palveluun tuloa vai sen aikana, kun käytti palvelua.

5.3 Työntövoimatekijät vastaan vetovoimatekijät

Työntövoimatekijöitä on tässä opinnäytetyössä vaikea nimetä, koska aineistoa kerättyäessä ei ole kysyttäessä selkeästi nimetty tekijöitä, joiden perusteella nuori on tehnyt päätöksen osallistua toimintaan. Eli aineiston keräämiselle ei ollut alun perin määritelty tutkimustehtäväksi samoja tutkimustehtäviä kuin opinnäytteen tutkimukselle.

Työnvoimatekijöitä voidaan kuitenkin päätellä aineistosta, jonkin verran. Suurin työntövoimatekijä on selkeästi kaverit. Kaverit, kaverien puuttuminen tai

uusien kaverien saaminen. Kun nuoren kaverit osallistuvat toimintaan ja kertovat siitä toisille syntyy siitä nuorelle työntövoimatekijä. Tämä herättää nuoren kiinnostuksen ja nuori ryhtyy tarkastelemaan sitä lähtötilanteen työntövoimatekijöihin. Mikäli hän itse ei osallistu, on mahdollista, että hän jää yksin. Tällöin nuori joutuu tekemään päätöksen, osallistuuko hän myös toimintaan. Tässä kohtaa nuori myös arvioi onko toiminnassa mitään itseään kiinnostavia vetovoimatekijöitä sekä väliin tulevia esteitä. Työntövoimatekijäksi syntyy nuorelle kaverien puute ja toimintaa arvioidessa vetovoimatekijäksi muodostuu kaverit. Mikäli väliin tulevia esteitä ei synny, pitäisi Leen (1966) mukaan päätöksen olla helppo.

Muutama vastaaja pystyi sanoittamaan, että on löytänyt paikan vaikeassa elämäntilanteessa. Tilanteet, joissa nuoret ovat olleet ovat nuoret kokenut kiusaamista tai muuten rikkoutuneiden kaverisuhteiden vuoksi kärsineet mielen-terveysongelmista.

Ei olisi tän hetkisiä parhaita kavereita. Olisin varmaan kuollut.

Istuisin todennäköisesti linnassa. Vetäisin kamaa tai en edes olisi elossa.

Piikki kädessä olisin Sörkässä. Tää paikka pelasti mut just oikeella hetkellä.

Rehellisesti en istuis todellakaan tässä, en olis elossa, oikeesti.

Mä koin, että täällä on turvallista olla ja että tää on sellainen ystävällinen tila, jossa saa tukea. Mä tulin tänne alun perin niin, että mä oli ihan rikki ja mä kuulin, että täällä on aikuisia, jotka voi ottaa sut ihan vaan ihmisenä. Mä koen, että olin täällä turvassa itseltäni, jos mulla oli jotain vaikeita tunteita.

On myös mahdollista, että nuori tehdessään päätöstä toimintaan osallistumisesta, on hänen työntö- ja vetovoimatekijät lähtötilanteessa kaverit. Nuoren sitoutuessa toimintaan nuori huomaa uusia vetovoimatekijöitä toiminnassa, jolloin vasta nuorelle syntyy uusia työntövoimatekijöitä. Näin nuoren ei tarvitse hakeutua uuteen palveluun täyttääkseen syntyneen työntövoimatekijän tarpeet. Tätä selittää osaksi vetovoimatekijöissä kaverien ja työntekijöiden voima suhde kohdennettuihin vetovoimatekijöihin, joita ovat opiskeluun, työ elämään

sekä asumiseen liittyviä vetovoimatekijöitä. Toiminta ei myöskään painota näihin kohdennettuihin vetovoimatekijöihin, vaan ne ovat mahdollisia nuorille, jos nuorella on tarve niihin.

Kaverisuhteet nousevat merkittävästi määrällisissä tuloksissa esille vetovoimatekijänä. Tämä voidaan myös sisällönanalysissa todeta. Nuoret kokevat todella merkittävänä etuna uusien kaverisuhteiden saamisen sekä vanhojen suhteiden syventymisen. Walkers-kahvilan ilmapiiristä on onnistuttu luomaan turvallinen ympäristö, mikä edesauttaa nuoria luomaan uusia sekä parantamaan jo olemassa olevia kaverisuhteita.

Mun mielestä niinku ihmiset täällä niin nuoret kuin työntekijät, ovat aivan mahtavaa porukkaa. Mä tunnen oloni kotoiseksi täällä ja tosi turvalliseksi, mikä on minulle tosi harvinaista.

Jos kolmella sanalla sanon sen: kodikas, luotettava ja rauhallinen. Ja turvallinen. Syy miksi tulin, seiskaluokan lopulla kaverit teki tosi pahan vitsin, he pettivät luottamuksen ja tavallaan kiusasivat. Mulla ei ollut kavereita enää seikalta kasiin. Aloin vain viettämään aikaa kaupungilla, kävelemään ympäriinsä, keskustassa ja Suomenlinnassa. Tuntui jotenkin kadulla kävellessä, että olin silloin kuin jonkun kanssa, vaikka olin yksin. Kun tulin tänne tilasin Muumi-limun, istuin sohvannurkassa ja halusin olla yksin. Silloin Pappa tuli juttelemaan ja ajattelin "Ei en mä jaksa." Mä olen virolaisvenäläinen ja meidän kulttuurissamme me emme puhu sun asioista eikä niitä jaeta ainakaan muille. Pappa kysyi miten voit, mitä kuuluu, ja olin kyllä varmaan masentuneen näköinen. Mulle tuli hirvee halu kertoa ja lopulta mä sain puhua mun asioista, ne ei levinny mihinkään, niille ei täällä naurettu, ellei ollut kysymys vitseistä.

Myönteinen tunnistaminen osa Walkers-toiminnan arvoa, jossa näkyvä selkeästi läsnäolo nuorten kanssa sekä aito nuorten kohtaaminen. Vetovoimaksi syntyy näin luotettava, kuunteleva ja läsnäoleva aikuinen, josta nuori saa hyvän aikuisenmallin. Nuoren tuntiessa lähtötilanteessa yksinäisyyttä syntyy siitä lähtötilanteen työntövoimatekijä nuorelle.

Kaverit voivat olla jo riittävä vetovoimatekijä, jonka perusteella nuori tekee päätöksen osallistua myös toimintaan. Muita vetovoimatekijöitä ei välttämättä nuori vielä tiedä tai tiedosta. Myös ajankohtaiset tilanteet voivat luoda työntövoimatekijän. Ajankohtaisesti syntyvä työntövoimatekijä ei välttämättä ole,

eikä sen tarvitse olla toiminnan vetovoimatekijä. Tämä on toiminnan haaste, pystyykö toiminta vastamaan nuoren syntyviin työntövoimatekijöihin vai jou-
tuuko nuori etsimään sitä toisesta palvelusta.

Nuoren kokiessa vastoinkäymisiä voi tämän kaltaisen toiminnan löytyminen olla merkittävä käännekohta nuoren elämässä. Walkers-toiminnan arvoihin kuuluu nuorten myönteinen tunnistaminen, joka myös näkyy nuorten vastauksissa.

Vastaajien pitkä käyntiaika toiminnassa kuvaa sitä, että Walkers-toiminta pysyy vastaamaan nuorten muuttuneisiin työntövoimatekijöihin. Tämä näkyy sillä, että nuoret sitoutuvat toimintaan pitkäksi ajaksi, koska eivät koe tarpeelliseksi vaihtaa palvelua. Mielestäni toiminnan laatu kuvaa hyvin, miten pystytään vastaamaan nuorten tarpeisiin, kuten rinnalla kulkeminen. Jos juuri sillä hetkellä Walkers-toiminta ei pysty tarjoamaan nuorelle sitä tukea ja apua, jota nuori tarvitsee, etsitään sitä yhdessä nuoren kanssa ja tarvittaessa kuljetaan nuoren rinnalla toiseen palveluun siirtyessä. Tämän kaltainen toiminta luo merkityksellisen suhteen nuoreen ja siksi myös se luo pysyvyyttä.

Kaverit ja työntekijät, sekä tapa, miten nuoret kohdataan Walkers-kahvilassa, nousee merkittäviksi työntö- ja vetovoimatekijöiksi. Näiden lisäksi tuen ja avun saaminen voidaan nostaa työntö- sekä vetovoimatekijäksi. Tässä aihepiirissä voidaan lisäksi selkeimmin myös katsoa, että työntö- ja vetovoimat ovat lähes tulkoon samoja. Kun nuorella on työntövoimana saada apua tai tukea opiskeluun, on vetovoimana Walkers-kahvilan tarjoama apu ja tuki opiskeluun. Näitä myös nuoret osaavat nimetä paremmin ja osaavat myös hakea kohdennetusti tarvittavia palveluita omien tarpeiden mukaan.

Kaverien ja työntekijöiden jälkeen vahvimaksi työntö- ja vetovoimatekijäksi nousee avun ja tuen saaminen. Numeraalisia tuloksia tarkastelemalla voidaan sanoa tämän olevan huomattavasti pienempi työntö- ja vetovoimatekijä kuin kaverit ja työntekijät. Tämä on myös hyvin ymmärrettävää, kun tarkastellaan nykyisiä palveluja, joissa on tarjolla nuorille hyvin kattavasti myös kohdennettua palvelua opiskeluun, työelämään tai asumiseen.

Työntövoimatekijä ei saisi olla rajaava tekijä vaan siihen on pystyttävä vastamaan sen syntyessä. Tämä myös mittaa toiminnan kykyä vastata syntyviin työntövoimatekijöihin. Tutkimuksessa osa työntö- ja vetovoimatekijöistä kulkevat samoina. Vastaajat kertoivat opiskelun, työn sekä asumisen asioiksi, joihin ovat saaneet apua ja tukea toiminnassa. Walkers-toiminta sekä Aseman Lapset mahdollistavat tämän kaltaisen avun saannin työntekijöiden tavalla tehdä työtä sekä erilaisilla hankkeilla, joilla voidaan tukea nuorta kohdennetusti. Järjestön mahdolliset hankkeet integroidaan aina osaksi Walkers-toimintaa niin, että nuori ei erota onko se Walkers-toimintaa vai erillinen hanke. Tämä antaa valtavan edun myös reagoida muuttuneisiin työntövoimatekijöihin, kun toiminnassa hyödynnetään yhdistyksen muitakin toimintoja.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

6.1 Johtopäätökset

Vaikka yksilön tarpeet voivat olla työntekijöitä hakeutuessa palveluun, voivat ne saman aikaisesti myös olla väliin tuleva este (Jakovaara 2020, 5). Kuten Jakovaara (2020, 5) toi esille tunnekokemuksen, joka vaikuttaa olennaisesti päätöksen tekoon, voi tämä olla ratkaiseva elementti siinä, että päätöstä ei tehdä työntövoimatekijän perusteella vaan tunnekokemuksen.

Kun tarkastellaan tuloksia Leen (1966) teorian mukaan, niin työntö- ja vetovoimatekijät eivät ole palvelun kehittämistyökalu siinä missä halutaan lisää kävijöitä palveluun. Kuvassa 8 (s. 43) voidaan nähdä niitä tekijöitä, jotka ovat olleet nuorille työntövoimatekijöitä, kun ovat tulleet palveluun. Tässä ei voida myöskään tarkastella aikaa mitä ovat käyttäneet palvelun käyttämiseen. Aika ei määrittele sitä, onko nuoren tarve täyttynyt, kun hän on tehnyt päätöksen omien tarpeiden mukaan. Nuoret, jotka ovat käyttäneet palvelua vuoden, keskittyvät heillä heidän tarpeensa selkeästi ohjaukseen ja tukemiseen, kun vastaavasti 5 vuotta käyneet nuoret keskittyvät aikuisen läsnäoloon ja uusiin kavereihin. Näistä kumpikaan tekijä ei ole arvoltaan toistaan huonompi tai parempi vaan molemmissa nuori saa täytettyä tarpeensa.

Työntövoima ja vetovoima voivat yksinkertaisimmillaan olla toisensa vastakohdat tai muuten yhteneväiset. Tulkitessani Leen teoriaa työntö- ja vetovoimasta

muodostui itselleni kuva siitä, kuinka tästä muodostuu prosessi, jota kuvaisin työntö- ja vetovoimaketjuksi. Kun nuorella on olemassa oleva tarve, esimerkiksi kaverin puute, syntyy työntö- ja vetovoimaketju, jossa työntövoimatekijä on kaverinpuute, yksinäisyys, syrjäytyminen. Vetovoima on se mitä palvelu antaa, eli palvelu näyttää nuoren silmissä siltä, että siellä saa uusia kavereita, jolloin ei tarvitse olla yksin ja saa kokemuksen kuulua johonkin. Väliin tulevat esteen voivat olla se, että nuorella ei ole varallisuutta päästä palveluun tai matka palveluun voi olla liian pitkä suhteessa siihen minkä hyödyn nuori kokee saavansa siitä. (Lee 1966, 49–51.)

Työntö- ja vetovoimatekijät voivat olla samoja ja usein näin onkin, varsinkin tämän tyyppisessä tutkimuksessa, missä tarkastellaan tuloksia jälkeinpäin, eikä tutkita työntövoimatekijöitä ennen palveluun siirtymistä. Myös uusien kavereiden saaminen on ollut tärkeämpää niille, jotka ovat käyneet vähemmän aikaa. Tämä tukee sitä, että nuoret tekevät päätöksiä palveluun osallistumisesta todellisten tarpeiden perusteella, eli työntövoimatekijöiden perusteella.

Yksinäisyys on lisääntynyt viime vuosien aikana eikä kehitykseen sanota olevan selkeää syytä. Yhtenä syynä lisääntyneeseen yksinäisyyteen katsotaan olevan muuttuneesta käsityksestä sosiaalisuuteen. Nykyään on normaalia, että pitäisi olla valtavasti verkostoja ja harrastuksia sekä myös digitaalisuus on tuonut uusia piirteitä sosiaalisuuteen siinä missä puhelimen viestiäänien pitäisi piipata koko ajan. Nuorelle voi syntyä helposti tunne, että hänessä on jotain vialla, jos ei ole samalaisia verkosta kuin muilla tai jopa ei itse halua niitä. Tällöin nuori voi helposti vetäytyä ja kasvattaa yksinäisyyden tunnetta. Kasvatuspsykologian professori Niina Juntila kertoo artikkelissa, kuinka aikuisen tärkein tehtävä on tiedostaa ja tunnistaa lapsen yksinäisyys. Juntilan mukaan silloin asialle voidaan tehdä jotain. (Heikkinen 2020).

Walkers-toiminnan ideologia onkin juuri tunnistaa nuorten pahoinvointi ja tarjota turvallista aikuista ja aitoa kohtaamista. 2019 vuoden kouluterveyskyselyn mukaan perusopetuksen 8.–9. luokkalaista 34 % tuntee yksinäisyyttä joskus, usein tai jatkuvasti. Lukion ja ammatillisen oppilaitoksen nuorista tätä kokee 38 %. Perusopetuksen 8.–9. luokkalaisista 57 % sanoo, että ei ole tai ei

tiedä onko koulussa joku, jonka kanssa voi keskustella mieltä painavista asioista. Lukion ja ammatillisen oppilaitoksen nuorista tätä kokee 49,5 %. (Kouluterveyskysely 2019)

Hyvinvointia on haasteellista arvioida pelkän aineellisten elinolojen kautta kuten Myllyniemi (2008) tuo esille. Tarkastelemalla kouluterveyskyselyiden tuloksia voidaan ilmiöperustaisesti tehdä johtopäätöksiä. Tässä korostuu nimenomaan polarisaatiollista tutkintaa nuorten tuottamasta tiedosta. Kouluterveyskyselyistä voidaan havainnoida, kuinka koulun mielekkyys on tasaisesti nousut vuodesta 2000 aina vuoteen 2013, jolloin koulun mielekkyys on lähtenyt pieneen, mutta tasaiseen laskuun. (Kouluterveyskysely 2019).

Nuoret myös kokevat itse, että nimenomaan kaverisuhteiden parantumisella on hän itse voinut estää oman syrjäytymisen. Työntekijöiden läsnäolo on mahdollistanut tämän. Työntekijöiden olemassaolo on luonut myös kahvilasta turvallisen ympäristön, jolloin nuori voi myös turvallisessa ympäristössä harjoitella omia sosiaalisia vuorovaikutustaitojaan. Onnistumiset sekä epäonnistumiset turvallisessa ympäristössä tukevat nuoren kasvua ja kehitystä.

Mä oon vertaisohjaaja nutalla [nuorisotalolla], sen työntekijöissä niissä on kivoja ohjaajia, joita oikeasti kiinnostaa mutta on paljon sellaisia työntekijöitä, joita ei kiinnosta olla töissä eikä ne jaksaa kiinnostua nuorten asioista. Tää on ainoa paikka, jossa ei esitetä, ettei kiinnosta tai jos teillä on niin, osaatte peittää sen todella hyvin.

Pelkästään aikuisten tai työntekijöiden paikallaolo ei välttämättä vielä luomaan nuorelle mielekästä ja turvallista ympäristöä. Aikuisten täytyy olla myös kiinnostuneita nuorista ja heidän asioistansa. Walkers-toiminta on aina perustunut toimintaan, jossa on paljon aikuisia läsnä. (Pietilä 2001.) Aikuiset kun ovat aidosti läsnä nuorille, luo se mielekkään ja turvallisen ympäristön. Myönteinen tunnistaminen toimintaideologina mahdollistaa aidon ja turvallisen läsnäolon. Aito läsnäolo sekä aito kohtaaminen on hetkeen pysähtymistä, jossa voi olla tilanteessa läsnä kokonaisvaltaisesti eikä vain mielen tasolla. Aito kohtaaminen on toisen kunnioittamista, luottamusta, pysähtymistä sekä kannustamista. (Haatainen 2018.) Vapaaehtoisilla aikuisilla on Walkers-kahvila toimin-

nassa etuna, ylimääräisten työtehtävien puuttuminen. Tällöin heillä on mahdollisuus kohdata nuori kokonaisvaltaisesti tarvitsematta miettiä toimintaa koskevia seikkoja.

Kaikilla nuorilla ei ole välttämättä ystäviä tai ovat jopa jo syrjäytyneitä tai syrjäytymisen vaarassa, jolloin eivät voi tulla ystävien kanssa (Korkiamäki & Ello-nen 2010, 20, 25–26). Tuloksissa on löydettävissä myös Walkers-kahvilan, maine jonka johdosta nuoret hakeutuvat palveluun myös itsenäisesti. Vastaa-jista 78 % kertoo kuullensa toiminnasta kaveriltaan.

Walkers-toiminnassa toteutetaan myönteistä kohtaamista, jolla on suuri vaikutus nuorten kohtaamisen kokemuksiin, ja sitä kautta Walkers-toiminnan mai-neeseen. Nuoret kertovat tuloksissa myös, että toiminta on sen kaltaista, että toimintaan on voinut tulla yksin, ja toiminnan kautta on saanut itselleen uusia, jopa elinikäisiä ystäviä. 80 % vastaajista nimeää työntekijät tekijäksi, miksi ovat käyneet toiminnassa, kun vain 55 % nimeää kaverit. Vastaajista 38 kpl eli 41,8 % valitsee sekä työntekijät että kaverit.

Nuoret kokevat, että aikuiset ovat läsnä ja kuuntelevat eikä tuomitse heitä heidän ulkonäkönsä tai tekemisensä johdosta. Walkers toiminnassa hyödynnetään myönteisen tunnistamisen näkökulmaa. Kallio esittää, että myönteinen tunnistaminen on käytännöllinen näkökulma, joka tarjoaa ammatillisiin työympäristöihin ajattelutapoja, työorientaatiota ja toimintaperiaatteita. Näiden avulla voidaan kehittää olemassa olevia käytäntöjä ja ideoita niiden jatkoksi uusia toimintamuotoja. (Kallio 2015, 96.)

Myönteinen tunnistaminen on melko uusi työtapa, jolla voidaan pyrkiä välttämään leimaamista ja elämän haasteiden tai vaikeuksien korostamista. Vaikka puhutaan nuorten hyvinvoinnin polarisoitumisesta, myönteisessä tunnistamisessa ei eritellä nuoria pärjääviin ja vähemmän pärjääviin nuoriin, vaan tarkoituksena on tukea itsetuntoa ja vahvistaa jäsenyyttä yhteiskunnassa. (Kallio ym. 2015, 21.) Cederlöf (1998, 16, 21–23, 30, 38, 41) katsoo, että nuorisotyön on mahdollista vaikuttaa nuorten elämään ja parhaimmillaan katkaista sellaisia tapahtumaketjuja, jotka voivat pahimmillaan johtaa syrjäytymiseen, rikollisuu-teen tai mielenterveysongelmiin.

Opinnäytetyön tulokset täsmäävät siihen subjektiiviseen kokemukseen, joka perustuu Walkers-toiminnassa tehtyyn työhön ja kohtaamisiin. Olen tehnyt havaintoja käytännössä, miten toimintaa tehdään ja toteutetaan, miten nuoret kohdataan sekä mitä ohjausta nuorille on tarjolla. Oma kokemus vahvistaa tuloksia, vaikka oman kokemuksen perusteella olisin nimennyt kohdennetut toimenpiteet suuremmaksi työntö- ja vetovoimatekijäksi, eli tuen ja avun opiskelussa, työelämässä sekä asumisessa. Työntekijälle tämän näyttäyty suurempana oman kokemuksen kautta kuin nuorten sanomana tuloksissa.

Tämä voi myös viitata siihen, että nämä ovat nuorille ikään kuin sivutuote, jonka saa osallistuessaan palveluun, tai tämän kaltaisiin asioihin on nuoren vaikea pyytää apua ja ohjausta, ennen kuin on syntynyt luottamuksellinen suhde turvalliseen aikuiseen. Tämä antaa mielenkiintoisen näkökulman tuloksiin. Jos niin katsotaan, että ensin täytyy täyttää vahvin työntö- ja/tai vetovoimatekijä ennekuin voi täyttää toista. Nuoren olisi ensin täytettävä työntövoimatekijä, turvallisen aikuisen tarve, ennen kuin hän voisi täyttää seuraavaa, joka voisi olla oman asunnon hankinta.

Toisenlaisen toiminnan konsepti antaisi täysin toisenlaisen tuloksen. Walkers-ideologiaa toteutetaan myös liikkuvana työmuotona, jossa yhtenä tavoitteena on yhdenmukaistaa sekä tasavertaista palveluun osallistumista myös niille, joilla ei ole mahdollisuutta osallista nuorisotyöhön joko maantieteellisesti tai palvelutarjonnan johdosta. Uskon, että tämän kaltaisessa työmuodossa, vaikka työ itsessään toimii samojen arvojen mukaisesti, antaisi täysin erilaiset tulokset. Työntö- sekä vetovoima olisi aivan erilainen.

Kuten Kallio (2015, 89–90) tuo esille, ihmisen peruspilareita on se, että kokee olevansa tärkeä toiselle ihmiselle ja tätä kautta myös muodostuu elämässä eteenpäin vievä arvostus, jossa rakentuu myös luottamussuhteita sekä arvostuksen tuleminen monenlaisissa elinympäristöissä. Nuorilla saattaa olla myös aikaisempia kokemuksia ihmissuhteista tai kohtaamisista, joissa tätä myönteistä kokemusta ei ole syntynyt (Kallio 2015, 89–90). Kohdatessa Walkers-kahvilassa nuoria, pyritään vaikuttamaan tähän positiiviseen kokemukseen sekä tärkeäksi tulemisen kokemukseen. Tämä näkyy myös tutkimuksen tuloksissa selkeästi ja siksi voidaan myös todeta, että se on merkittävä vetovoimatekijä Walkers-toiminnassa.

Kuvassa 8 (s. 43) työntekijät ja vapaaehtoiset ovat tuloksissa huomattavan eriarvoisia. Huomioiden toiminnan rakenteet sekä omat havainnot toiminnasta on näitä kahta vaikea erottaa toisistaan. Tämä näkyy myös tuloksissa. Nuoret nimeävät vapaaehtoistyöntekijöitä työntekijöiksi, koska he kokevat heidät työntekijöiksi. Kuten kuvasta 8 (s. 43) voidaan nähdä, että vasta kun toiminnassa on ollut riittävän pitkään, osaa nuori nimetä vapaaehtoistyöntekijät oikealla nimikkeellä. Vaikka vapaaehtoistyöntekijät ja työntekijät ovat toiminnassa samanarvoisia aikuisia, on näissä kuitenkin erotettava myös tiettyjä eroavaisuuksia kuten vastuu. Analysoidessa kuitenkin tein päätöksen yhdistää näitä tuloksia luokittelussa: vapaaehtoistyöntekijä voi olla myös nuorelle turvallinen aikuinen siinä missä työntekijä. Näitä tuleekin tästä eteenpäin katsoa yhdessä.

Tästä ei voida tehdä johtopäätöksiä siitä, onko nuoren työntövoima ollut turvallinen aikuisen puute ennen kuin on tullut palvelun piiriin vai onko siitä syntynyt vetovoimatekijä, kun nuori on aloittanut käynnin palvelussa. Kun nuori tulee mukaan toimintaan, ei hän välttämättä tiedosta tai osaa nimetä vielä työntövoimatekijäksi turvallisen aikuisen läsnäoloa, vaan siitä syntyy ensin vetovoimatekijä, jonka jälkeen se on myös työntövoimatekijä.

Koska tässä opinnäytetyössä ei ole ennen aineiston keräämisessä kerätty selkeästi nuorten työntövoimatekijöitä, ei voida niitä nimetä tämän kaltaisten osalta muuten kuin mitä vetovoimatekijät ovat. Uskon, että näillä nuorilla olisi löytynyt vielä muitakin työntövoimatekijöitä, jos niitä olisi selvitetty toisenlaisilla haastattelukysymyksillä.

6.2 Pohdinta

Mielestäni on todella tärkeää noudattaa sitä ajatusta mitä Tuomi ja Sarajärvi myös tuovat esille laadullisesta analysoinnista: tutkijan täytyy päättää mikä aineistossa kiinnostaa ja läpikäytyään aineiston muut jätetään pois tutkimuksesta. Tuomi ja Sarajärvi katsovat, että laadullisesta tutkimuksesta löytyy aina mielenkiintoisia asioita, myös sellaisia, joita ei ole osannut etukäteen ajatella. Näiden ilmestyminen sekoittaa helposti tutkijan, varsinkin aloittelevan, hämilleen koska näihin herää helposti mielenkiinto. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, 178–180.)

Uskon, että Walkers-toiminta omalla ideologialla sekä toimintamuodollaan luo sen kaltaisen palvelun, jossa on oikeat vetovoimatekijät suhteessa vallitsevaan aikakauteen. Osa vetovoimatekijöistä on melko pysyviä ajasta riippuen, mutta osa vetovoimatekijöistä voidaan muokata tarpeen mukaiseksi, eli peilata vastaamaan ajankohtaisiin ilmiöihin.

Oma kokemus nuorisotyöstä antaa minulle tutkijana tietynlaista perspektiiviä. Topinnäytetyötä tehdessäni minua ilahdutti huomata tuloksista työntekijöiden arvo nuorille. Kaverit ovat oman kokemuksen mukaan melko itsesäänselvää tämän kaltaisessa toiminnassa, joka ei ole mitenkään kohdennettu tukipalvelu, vaan avointa vapaaehtoista osallistumista. Se, kuinka suureksi vetovoimatekijäksi työntekijät nousivat, oli minulle tutkijana positiivinen yllätys.

Aineisto oli kerätty ennen covid-19 pandemiaa, jolloin tuloksissa ei näy poikkeusajan tuomat vaikutukset ja sen aikana nousseet tarpeet. Työntö- ja vetovoimatekijät voivat muuttua ja lisääntyä ajasta ja paikasta riippuen. Kun yksilön tarpeet muuttuvat, muuttuu myös työntövoimatekijä. Palvelun vetovoimatekijä ei kuitenkaan muutu, vaikka tarpeet ja työntövoimatekijät muuttuisivat.

Palvelu tuottaa aina tietynlaisia vetovoimatekijöitä, jotka saattavat kehittyä tai muuttua kun itse palvelua kehitetään. Jokaisessa palvelussa on vetovoimatekijöitä, vaikka niitä ei tunnistettaisi. Tässä tutkimuksessa, kun tarkistellaan työntö- ja vetovoimatekijöitä ikään kuin jälkikäteen voidaan todeta, että nuorten työntövoimatekijät ovat lähes samoja mitkä ovat palvelun vetovoimatekijät. Jos nuoren työntövoimatekijä olisi muuttunut ennen kuin hän oli osallistunut Walkers-toimintaan, ei hän välttämättä olisi osallistunut siihen lainkaan, koska tällöin nämä tekijät eivät olisi kohdanneet ja nuoren tarpeisiin ei olisi pystytty vastaamaan. Työntö- ja vetovoiman on kohdattava, jotta palvelu voi vastata tarpeeseen.

Määrällisten ja laadullisten tulosten analysointi on mielestäni lähes rajatonta. Kaikki riippuu siitä, mitä tietoa halutaan tuoda esille saaduista tuloksista. Huomasin tässä opinnäytetyössä, että mikäli tämän kaltaista päätöstä ei olisi tehty, voisi aineistoa alkaa ikään kuin ylianalysoimaan, ja siksi määrällisten ja laadullisten tulosten analysointi on mielestäni lähes rajatonta.

Mielestäni opinnäytetyössä saatuja tuloksia voitaisiin parhaiten hyödyntää toiminnan kehittämisessä. Työntö- ja vetovoimatekijöitä tarkastelemalla voitaisiin toiminnan kohdentamista kehittää sekä laajentaa palvelukokonaisuutta. Katsonkin, että suurin hyöty tästä tutkimuksesta on tulevaisuuden työn kehittämisessä.

Jokainen palvelu tuottaa aina tietynlaisia vetovoimatekijöitä. Kun palvelua halutaan kehittää, voisi palvelua tarkastella toiminnan vetovoimatekijöiden kautta. Tämänkaltaisten tulosten avulla voitaisiin hyvin kehittää uusia toimintamalleja tai toimenpiteitä, joilla saatuja tuloksia saataisiin kehittymään. Tämä on mielestäni hyvin perustiedolla toiminnan kehittämistä, jota ei mielestäni hyödynnetä toiminnassa tarpeeksi. Työyhteisöt eivät tarkastele systemaattisesti sekä säännönmukaisesti saavutettuja tuloksia toiminnasta, jotka voisi ohjata toimintaa. Tietojen perusteella voitaisiin myös päätellä toiminnan painopisteitä ja näin reagoida ennakoivasti ilmiöihin. Tällä viitataan siihen, että esimerkiksi nuorisotyössä tunnuslukujen kerääminen on myös määrällisen ja laadullisen tiedon keräämistä ja sen perusteella voidaan toimintaa kehittää.

Tulokset kun on kerätty, analysoitu ja tutkittu, alkaa niiden hyödyntäminen kehittämisessä. Laadullisella arvioimisella pyritään tuottamaan tietoa toiminnan kehittämiseksi. Kehittämistyötä tulisi mielestäni myös tarkastella tarpeen ja toiminnan tavoitteiden kautta. Puhtaasti tulosten perusteella kehittäminen ei välttämättä johda hyviin lopputuloksiin. Kuten kehittämisessä yleisesti, täytyy sen lähteä tarpeesta ja nyt näitä tuloksia käytetään apuna tarpeeseen vastaamisessa sekä myös tarpeen löytymisessä.

Rantasen ja Toikon (2009, 72) mukaan kehittäminen tulee nähdä prosessina eikä tuotteena. Kehittäminen kun nähdään vain tuotteena ei pystytä aidosti kehittämään toimintaa vaan sitä suoritetaan uudella tavalla, kun taas prosessimaisella kehittämisellä pystytään luomaan toiminnalle pysyvämät rakenteet sekä tavoitteet. Mikäli kehittämistä ei tehdä prosessina on kehittämiselle vaikea asettaa tarpeita vastaavia tavoitteita, jolloin myös on vaikea vastata tarpeeseen, joka on kehittämisen yksi tärkeä osa-alue. Prosessimaisella kehittämisellä pystytään myös helpottamaan toiminnan arvioimista. (Rantanen & Toikko, 2009, 72, 82.)

Näiden tulosten hyödyntämisen lisäksi on mahdollista samaan aikaan kehittää itse haastattelua. Haastattelu on ollut jo olemassa ja sitä on toteutettu manuaalisesti. Nyt tutkimus nostaa samalla esille kehittämistarpeen luoda sähköinen kyselylomake, jonka avulla saadaan analysoitua tuloksia paremmin. Haastattelua siirrettäessä sähköiseen muotoon tulee kysymyksiä sekä niiden muotoja pohtia. Myös toistettavuus on pohdittava, jotta voidaan varmistaa tulosten luotettavuus, koska tarkoitus on myös se, että haastattelun tekeminen ei ole henkilösidonainen.

Haastattelu on toteutettu tähän asti haastattelemalla ja työntekijän kirjauksilla nuoren sanomista. Puolistruktuurinen aineiston keräämistapa olisi hyvä ja tärkeä säilyttää myös sähköisessä haastattelussa, joten tämä vaikuttaa kyselyn suunniteluun ja toteutukseen. Haastattelun kehittämisen sähköiseen muotoon nousee tarpeesta, jossa analysointitapaa tulisi kehittää. Tarve on noussut selkeästi esille, kun tarkoituksena on analysoida tuloksia opinnäytetyössäni, jossa tuloksia analysoidaan sisällönanalyysin avulla löytääksemme työntö- ja vetovoimatekijöitä.

Tuloksia tarkastellessa nousee esille 13-vuotiaiden tavoittaminen, johon tulisi toiminnan kehittämisessä paneutua. Vahvistetaanko markkinointia vai jalkaudutaanko kouluille pitämään aamunavauksia tai kohdennetaan suoraan toimintaa 7-luokkalaisiin. Entä millaisia väliin tulevia esteitä 13-vuotiailla on, vai onko kysymys vain tietämättömyydestä? Olisiko niitä syytä kartoittaa? Miten tietoutta voidaan lisätä 13-vuotiaille hyödyntäen muita yhdistyksen toimintamuotoja? Koulussa ei tulosten mukaan kukaan ole saanut tietoa Walkers-toiminnasta.

Nuoret käyvät kahvilassa monta kertaa viikossa. Jos tähän halutaan kehitystyön paneutuvan, tulisi tässä kohtaa tarkistella myös toiminnan tavoitteita. Mikäli tulokset eivät vastaa toiminnalle asetettuihin tavoitteisiin, niin tulisi niitä myös kehittää.

Walkers-toiminnan arvoja tarkastelemalla nousee myönteinen tunnistaminen mielestäni melko arvokkaaksi arvoksi. Vaikka olen työskennellyt Walkers-toi-

minnassa ja muutoinkin nuorisotyössä jo melko pitkään sekä olen myös jo aikaisemmin tutustunut myönteisen tunnistamisen periaatteisiin, nostaa tutkimuksen tulokset myönteisen tunnistamisen täysin uuteen arvoon.

Tulokset osoittavat mielestäni vahvasti, kuinka myönteisentunnistamisen menetelmä luo nuorelle täysin erilaisen lähtökohdan olla mukana toiminnassa sekä mahdollisuuden luoda luottamuksellinen suhde turvalliseen aikuiseen kuin toiminta, jossa tätä menetelmää ei näin vahvasti ole otettu käyttöön. Autio (2015, 112) kuitenkin katsoo, että myönteistä tunnistamista ei kannata lähestyä nuorisotyössä yleisenä menetelmänä eikä sitä myöskään tule katsoa valmiina toimintamallina vaan pitkäjänteisenä perustutkimuksena, jossa yhdistyvät lapsi- ja nuorisopolitiikan, lasten oikeuksien sekä lasten ja nuorten toimijuuden tutkimus. Tämä näkyy mielestäni hyvin Walkers-toiminnassa, jossa kyseistä menetelmää ei vain ole otettu käyttöön vaan siitä on tehty toiminnan arvo. Myönteisessä tunnistamisessa tunnistetaan ihmisen peruspilari, jossa ihminen kohdataan ja annetaan kokemus siitä, että on tärkeä toisille ihmisille. Erilaisten yhteisöjen, kuten perhe, kaveriporukat tai työyhteisöt jäsenenä tulemme kohdatuksi eri tavoin. Jokainen vuorovaikutustilanne ei välttämättä luo tilannetta, jossa koemme tulleemme arvostetuksi, ja näin eivät tue myönteisen minäkuvan kehittymistä.

Myönteinen tunnistaminen on siis tärkeä lapsen ja nuoren käsitykselle itsestään. Myönteinen tunnistaminen ei aina automaattisesti tarkoita, että asioita katsotaan vain positiivisuuden kautta tai, että nuoren ongelmista tulisi vaieta. Nuoren saadessa tunnustusta itselleen tärkeissä asioissa ja häntä kohtaan osoitetaan aitoa kiinnostusta, toimii tunnustaminen luottamussuhteen keskeisenä välineenä. Näin ollen myönteisen tunnistamisen kautta luodun luottamussuhteen avulla voidaan haastaa nuoren antamaa tietoa, eli voidaan myös puuttua nuoren kyseenalaisiin tekemisiin tai ongelmiin. Myönteisellä tunnistamisella pyritäänkin enemmän haastamaan nuorelle tärkeitä asioita, ihmisiä sekä toimia ja näin ollen pyritään korostamaan onnistumisia ja voimavaroja. (Kallio ym. 2015, 12.)

Myönteinen tunnistaminen jaetaan kolmeen ulottuvuuteen, tutustuminen, tunnustaminen sekä tukeminen (Kallio ym. 2015, 12). Tutustuminen on edellytys

tunnistamiselle, jossa kyse on oman elämän avaamisesta. Kun nuorelle välitetään aitoa kiinnostusta häntä kohtaan ja hänen arkisiin asioihinsa, rakennetaan vuorovaikutuksellista suhdetta. On muistettava, että sen täytyy olla vasta- vuoroista. Aikuinen voi toimia ammattilaisena, mutta hän voi myös olla ihmisenä nuoren edessä omine piirteineen, kiinnostuksen kohteineen sekä arvoineen. (Kantonen 2020, 20.)

Tämä juuri näkyy mielestäni Walkers-toiminnassa, että työntekijät haastavat nuoria sekä heidän kyseenalaisia tekemisiänsä. Työntekijät kulkevat rinnalla luoden turvallisen ympäristön, jossa on myös turvallista epäonnistua. Tällöin työntekijät pääsevät korostamaan helposti onnistumia ja lisäämään nuoren voimavaroja. Tämä on mielestäni juuri se syy, miksi työntekijät korostuvat analyysissä vetovoimatekijänä.

Tunnustaminen on keskeinen luottamuksen rakentamisen väline. Jokaiselle nuorelle tulisi antaa kokemus siitä, kuinka myös hän on hyvä ja pärjää. Kun nuorelle antaa tunnustusta henkilökohtaisesti hänelle tärkeistä asioista, kuten aktiivisuudesta tai jostain onnistuneesta tai hyvästä toiminnasta, voidaan osoittaa aitoa kiinnostusta ja arvostusta nuorta kohtaan. (Korkiamäki 2015, 131–133.) Tämä on myös edellytys vastavuoroiselle arvostamiselle. Nuoret ottavat sellaisilta aikuisilta helpommin vastaan neuvoja, apua sekä tukea, joita he arvostavat kuin sellaisilta aikuisilta, jotka kohtaavat heidät vain ammatillisen kohtaamisen kautta. Tukeminen on kohdata nuori arvostettuna toimijana, eikä passiivisena, erityistuen kohteena. Näin pyritään toimijuuden tukemiseen sekä voimauttamiseen. Kun nähdään nuoren potentiaali sekä ollaan kiinnostuneita ja aidosti läsnä, niin silloin välitetään ja arvostetaan. Nämä vaativat kuitenkin myös sopivan ajan sekä tilan, jolloin päästään nuoren kanssa yhdessä pohtimaan nuorta askarruttavia asioita ja kannustamaan onnistumisissa. (Kantonen 2020, 19, 23.)

Nuorten hyvinvoinnin muutokset ovat olleet merkittäviä vuosien saatossa. Eri ikäpolvet ovat kokeneet erilaisia muutoksia työelämän sekä työnteon kulttuurin muutosten johdosta. Nuorten polarisoituminen on noussut viime aikoina paljon puheen aiheeksi. Polarisoitumisella tarkoitetaan nuorten elinolojen ja elämän tapojen muuttumista. (Autio & Eräranta 2008.) Kuitenkin polarisoitumista voi-

daan määritellä ns. kaksinapaisuuteen, jolla kuvataan sitä, kuinka termillä tarkoitetaan samanaikaisesti nuorten hyvinvoinnin kehittymistä sekä pahoinvoinnin lisääntymistä. Tässä kaksi ääripäätä yhdistyvät. Vaikka polarisaation tarkoituksena on käsitteenä painottua hyvin pärjääviin ja menestyviin nuoriin, herättää se samalla myös kaksi jakoisia mielikuvia, jopa mustavalkoisia. Toinen mielikuva, joka käsitteestä syntyy, on ongelmanuori. Polarisaatiosta onkin lähes mahdotonta puhua ilman, että siitä ei nousisi mielikuvia vastakkain asettelusta. (Autio & Eräranta 2008.)

Myös asiat, joihin nuoret ovat kokeneet saaneensa apua ja tukea, voivat olla työyhteisön ja työntekijöiden kehittämisen tarpeita. Jos avun tarve kohdentuu johonkin selkeään problematiikkaan, voidaan työntekijöiden osaamista kehittää ja näin ollen parantaa toiminnan laatua sekä nuorten kohtaamisen laatua.

Olen paljon ollut tekemisissä nuorisotyössä määrällisten tulosten keräämisessä sekä analysoimisessa. Esimerkiksi kunnalliset nuorisotyöt keräävät määrällistä sekä laadullista aineistoa toiminnastaan todella paljon. Haasteena onkin ollut laadullisen analyysin tekeminen. Määrällisiä analyyskejä tehdäänkin jo jonkin verran ja se onkin muodostunut jo monelle arkipäiväiseksi työkaluksi toimintaa analysoidessa ja toimintaa kehittäessä, vaikka sitä ei vielä käytetä niin paljon kuin pitäisi.

Olen myös huomannut kuinka kunnallisen ja kolmannen sektorin aineiston analysointi perustuu eri arvoihin ja painopisteisiin. Kunnallisessa painotetaan enemmän määrällistä mittaamista ja järjestöissä, joiden rahoitus perustuu usein avustuksiin, tarvitaan enemmän laadullista aineistoa ja analyyskejä. Tässä voisikin olla molemmille opittavaa.

Opinnäytetyön tehtyäni jäin pohtimaan melko kriittisestikin omaa tutkimustapaani. Huomasin tuloksia auki kirjatessani, että olin tutkimuksen aikana tehnyt päätöksen yhdistää työntekijät ja vapaaehtoiset työntekijät yhdeksi ryhmäksi luokittelussa. Näin ollen en saanut tutkimukseen mukaan sitä, miten nuoret nimittävät vapaaehtoisia vetovoimatekijäksi. Tätä oli myös hankala aineistosta erotella. Puhuttaessa turvallisen aikuisen läsnäolosta menevät työntekijät sekä vapaaehtoiset samaan luokitteluun, mutta jos halutaan erotella eroavai-

suudet työntekijöiden sekä vapaaehtoisten kesken, olisi ne pitänyt pitää erillään luokittelussa. Vapaaehtoisten osuus toiminnassa on merkittävä, suurena voimavarana voidaan pitää kaikkia vapaaehtoistyöntekijöitä, jotka osallistuvat toiminnan toteuttamiseen.

Opinnäytetyön tuloksia voisi käyttää hyväksi toiminnan kehittämisessä. Kehittämiskohteenä voisi pitää 13-vuotiaiden saavutettavuutta. Onko toiminnassa 13-vuotiaille kohdennettuja vetovoimatekijöitä, ja mitä ne voisivat olla? Toiminnan kehittämisessä tulee kuitenkin myös eräänlaisia rajoitteita. On myös tiedostettava toiminnan rajat, kuinka paljon toiminta pystyy ottamaan vastaan. Toiminta tavoittaa jo tällä hetkellä niin paljon nuoria, että ei välttämättä kykene rajallisuutensa takia vastaamaan tarpeeseen, jos kävijämäärät lisääntyvät.

Kehittämiskohteen kuitenkin tuloksien valossa painottaisin tämän opinnäytetyön aineiston keräämiseen. Haastatteluita, joita on jo tehty, tulisi jatkaa ja luoda selkeämmät laatuksiteerit aineiston keräämiselle sekä analysoinnille. Haastattelukysymyksiä voisi kehittää vastaamaan tutkimuskysymykseen, mitkä ovat työntö- ja vetovoimatekijöitä. Lisäksi kysymyksistä voisi luoda sähköisen haastattelulomakkeen, joka kerää vastaukset yhteiseen tietokantaan. Tällöin aineistoa on helpompi analysoida. Luotujen kriteerien avulla pystytään rajaamaan aineistoa, kuten laadullisessa tutkimuksessa rajattiin, ja jätettiin pois se mitä ei käytetä. Haastattelutulosten ollessa sähköisessä muodossa, voitaisiin tuloksia tarkastella haluttuna aikana ja näin myös luoda tämän kaltaisesta toiminnan kehittämisestä jatkumo. Tämä ei tietenkään yksistään voi olla toiminnan kehittämisen työkalu, vaan se täytyy integroida muihin kehittämisen välineisiin.

LÄHTEET

Aho, S. 1994. Matkailullisen vetovoiman koostumus ja esiintuominen. Teoksessa Aho, S. (toim.) Matkailun vetovoimatekijät tutkimuskohteina. Oulun yliopisto. Pohjois-Suomen tutkimuslaitos, 171–190.

Aseman Lapset ry. 2019. Toimintakertomus 2019. PDF-dokumentti. Päivitty 4.5.2020. Saatavissa: https://issuu.com/asemanlapsetry/docs/toimintakertomus2019_final2 [viitattu 4.3.2021].

Aseman Lapset ry. 2020a. Helsingin Walkers-talon vuosi 2020 - Raportti Helsingin sosiaali- ja terveystalouden avustuksen käytöstä.

Aseman Lapset ry. 2020b Aseman Lapset vuosikertomus 2020.

Aseman Lapset ry. 2020c Yhteenveto Walkers-talon kävijäotoksista 2017-2020.

Aseman Lapset ry. 2021a. Tukijoitamme. WWW-dokumentti. Päivitetty 6.5.2021. Saatavissa: www.walkers.fi [viitattu 13.8.2021].

Aseman Lapset ry. 2021b. Waparitoiminta. WWW-dokumentti. Päivitetty 6.5.2021. Saatavissa: www.walkers.fi [viitattu 13.8.2021].

Aseman Lapset ry. 2021c. Walkersit. WWW-dokumentti. Päivitetty 6.5.2021. Saatavissa: www.walkers.fi [viitattu 13.8.2021].

Aseman Lapset ry. 2021d WWW-dokumentti. Päivitetty 21.6.2021. Saatavissa: www.asemanlapset.fi [viitattu 30.6.2021].

Autio, K. 2015. Miten myönteinen tunnistaminen ammatillisena työtteenä haastaa työntekijän? Teoksessa Häkli, J., Kallio, K. P. & Korkiamäki, R. (toim.) Myönteinen tunnistaminen. Nuorisotutkimusverkoston Kenttä-sarjan julkaisuja. Julkaisuja 171. Helsinki: Nuorisotutkimusseura/Nuorisotutkimusverkosto, 112–117.

Autio, M. & Eräranta, K. 2008. Johdanto: Polarisaatio käsitteenä ja empiirisesti koeteltuna tutkimusteeseinä. Teoksessa Autio, M., Eräranta, K. & Myllyniemi, S. (toim.). Polarisoituva nuoruus? Nuorten elinolot -vuosikirja 2008. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 84. Nuorisosiain neuvottelukunta. Julkaisuja 38. Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 8–16. PDF-dokumentti. Saatavissa: <http://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/polarisoituvanuoruus.pdf> [viitattu 15.8.2021].

Bertaux, D. 1982. The life course approach as a challenge to the social sciences. Teoksessa Hareven, T. K. & Adams, K. J. (toim.). Ageing and life course transitions, 127–150. London: Tavistock Publications.

Bergström, S. & Leppänen, A. 2000. Yrityksen asiakasmarkkinointi. Helsinki: Edita.

Burns, P. 1999. An introduction to tourism & anthropology. London: Routledge.

Cederlöf, P. 1998. Nuorisotyön yhteiskunnallinen merkitys. Perustietoja, poimintoja ja haarukkapaloja nuorisotyöstä sekä sen asemasta suomalaisessa yhteiskunnassa. NUORAn julkaisuja Nro 8. Helsinki: Nuorisoasianneuvottelukunta. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2013/05/19Nuorisotyxn_merkitys.pdf [viitattu 1.8.2021].

Cooper, C., Fletcher, J., Gilbert, D., Fyall, A. & Wanhill, S. 2004. Tourism: principles and practice. Harlow: Pearson Education.

Creswell, J., W. 2009. Research design. Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches. Thousand Oaks, California: Sage.

Eskola, A. 1975. Sosiologian tutkimusmenetelmät osa 2. Helsinki: WSOY.

Eskola, J. & Suoranta, J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Jyväskylä: Gummerus Oy, 65–77.

Eskola J. & Suoranta J. 2014. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. 10. painos. Tampere: Vastapaino.

Erikson, P. & Koistinen, K. 2005. Monenlainen tapaustutkimus. Kuluttajatutkimuskeskus. Julkaisuja 4:2005. Helsinki: kuluttajatutkimuskeskus.

Haatainen, S. 2018. Mitä on aito kohtaaminen? WWW-dokumentti. Päivitetty 5.4.2018. Saatavissa: <https://lapeetelasavo.com/2018/04/05/mita-on-aito-kohtaaminen/>. [viitattu 14.8.2021].

Hannonen, P. 1998. Kamalat hauskat kokemukset - Reppumatkailijoiden henkilökohtainen kerronta idioikkulttuurisena folklorena. Folkloristiikan Pro Gradututkielma, Jyväskylän Yliopisto: Etnologian laitos.

Heikkinen, A. 2020. ”Olen kuin haamu, jota kukaan ei huomaa”–Lasten ja nuorten kokema yksinäisyys on lisääntynyt, sanoo kasvatuspsykologi ja kertoo, mitä asialle pitäisi tehdä. WWW-dokumentti. Päivitetty 30.8.2020. Saatavissa: <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2020/08/30/olen-kuin-haamu-jota-kukaan-ei-huomaa-lasten-ja-nuorten-kokema-yksinaisyys-on> [viitattu 15.8.2021].

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2000. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2007. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2009. Tutkimushaastattelu: teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Gaudeamus Helsinki University Press.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2003. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2007. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Honkasalo, V., Souto, A.-M. & Suurpää, L. 2008. Mikä tekee nuorisotyöstä monikulttuurisen? Kokemuksia, käytäntöjä ja haasteita 10 suurimmassa kunnassa. Nuorisotutkimusverkosto / Nuorisotutkimusseura. Verkkojulkaisu 16. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto / Nuorisotutkimusseura.

Ilmonen, K. 1993. Tavaroiden taikamaailma. Sosiologinen avaus kulutukseen. Tampere: Vastapaino.

Jakovaara, M. 2020. Feelings of Emotion in Strategic Investment Decisions. Turun yliopisto. Väitöskirja. Turku: Turun yliopisto. PDF-dokumentti. Saatavissa: <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-29-8170-0> [viitattu 10.6.2021].

Järviluoma, J. 1994. Matkailun työntö- ja vetovoimatekijät ja niiden heijastuminen lomakohteen valinnassa. Teoksessa Aho, S. (toim.) Matkailun vetovoimatekijät tutkimuskohteina. Oulu: Oulun yliopisto Pohjois-Suomen tutkimuslaitos.

Järviluoma, J. 2006. Turistin luonto. Rovaniemi: Lapin yliopisto.

Kallio, K., P. 2015. Ylisukupolvinen tunnustaminen lasten ja nuorten arkiympäristöissä. Teoksessa Myönteinen tunnistaminen. Nuorisotutkimusverkoston Kenttä-sarjan julkaisuja. Verkkojulkaisuja 90. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 89–111. PDF-dokumentti. Saatavissa: http://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/myonteinen_tunnistaminen.pdf [viitattu 20.8.2021].

Kallio, K. P., Korkiamäki, R. (toim.) & Häkli, J. 2015. Häkli, J., Myönteinen tunnistaminen – näkökulma hyvinvoinnin edistämiseen ja syrjäytymisen ehkäisemiseen. Teoksessa Myönteinen tunnistaminen. Nuorisotutkimusverkoston Kenttä-sarjan julkaisuja. Verkkojulkaisuja 90. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 9–35. PDF-dokumentti. Saatavissa: http://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/myonteinen_tunnistaminen.pdf [viitattu 20.8.2021].

Kantonen, H. (toim.) 2020. Myönteisiä matkaeväitä. Sosiaalisen vahvistamisen ryhmätoimintojen ohjaajan opas. Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu. Xamk Kehittää 107. Mikkeli: Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://www.theseus.fi/handle/10024/333429> [viitattu 28.7.2021].

Kauppila, P. 2001. Teoksessa Aho, S., Honkanen, A., Saarinen, J. Matkailuelämykset tutkimuskohteina: suomalaisen matkailututkijaverkoston 10-vuotisjulkaisu. Rovaniemi: Lapin yliopisto, 127-146.

Korkiamäki, R. 2015. Lasten ja nuorten arkisen toimijuuden tukeminen. Teoksessa Häkli, J., Kallio, K. P. & Korkiamäki, R. (toim.) Myönteinen tunnistaminen. Nuorisotutkimusverkoston Kenttä-sarjan julkaisuja. Verkkojulkaisuja 90. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 131–164. PDF-dokumentti. Saatavissa: http://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/myonteinen_tunnistaminen.pdf [viitattu 20.8.2021].

- Korkiamäki, R., & Ellonen, N. 2010. Ikätoverisuhteet sosiaalisina resursseina yläkouluiässä. *Nuorisotutkimus* 3/2010, 18–35. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://core.ac.uk/download/pdf/39981896.pdf> [viitattu 1.8.2021].
- Korkiasaari, J. 1991. Liikkuvuus ja rakennemuutos. Maassamuutto ja työvoiman liikkuvuus osana yhteiskunnan rakennemuutosta. Helsinki, Työministeriö.
- Korkiasaari, J. 2001. Suomalaisten Ruotsiin suuntautuneen siirtolaisuuden yhteiskunnalliset syyt 1900-luvulla. Turku: siirtolaisinstituutti. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://arkisto.org/wp-content/uploads/2017/08/005_Korkiasaari.pdf [viitattu 21.8.2021].
- Korkiasaari, J & Söderling, I. 2007. Muuttoliike. Teoksessa Koskinen, S., Martelin, T., Notkola, I-L., Notkola, V., Pitkänen, K., Jalovaara, M., Mäenpää, E., Ruokolainen, A., Ryyänen, M. & Söderling, I. (toim.). Suomen väestö. Helsinki: Gaudeamus, 239–270.
- Kouluterveyskysely. 2019. Perustulokset, perusopetus 8. ja 9. luokka, lukio ammatillinen oppilaitos, 2017 ja 2019. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. WWW-dokumentti. Päivitetty 17.09.2019. Saatavissa: https://sampo.thl.fi/pivot/prod/fi/ktk/ktk1/summary_perustulokset2 [viitattu 15.8.2021].
- Kylmä, J. & Juvakka, T. 2007. Laadullinen terveystutkimus. Helsinki: Edita.
- Kytö, H. & Kral-Leszczynska, M. 2013. Muuttoliikkeen voittajat ja häviäjät – Tutkimus alueiden välisistä muuttuvirroista. Sastamala: Vammalan kirjapaino. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://kaks.fi/wp-content/uploads/2014/01/Kytö_Kral-Leszczynska.pdf [viitattu 21.8.2021].
- Lee, S. E. 1966. A Theory of Migration. *Demography*, Vol. 3. 47–57. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://emigratecaportuguesa.files.wordpress.com/2015/04/1966-a-theory-of-migration.pdf> [viitattu 1.6.2021].
- Mether, J. & Rope, T. 2001. Tavoitteena menestysbrändi – onnistu mielikuva-markkinoinnilla. Helsinki: WSOY ja Suomen Ekonomiliitto.
- Metsämuuronen, J. 2011. Metodologian perusteet ihmistieteissä. Julkaisussa: Metsämuuronen, J. (toim.). Laadullisen tutkimuksen käsikirja. Helsinki : International Methelp, 18–73.
- Mujunen, M., Penttinen, H. & Tolvanen, S. 1996. Aseman lapsista Aseman Lapsiin. Helsinki: Aseman Lapset ry.
- Myllyniemi, S. 2008. Tilasto-osio. Teoksessa: Autio, M., Eräranta, K. & Myllyniemi, S. (toim.). Polarisoituvuutta? Nuorten elinolot -vuosikirja 2008. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 18–81. PDF-dokumentti. Saatavissa: <http://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/polarisoituvanuoruus.pdf> [viitattu 15.8.2021].
- Nieminen, J. 2007a. Puuttuva lenkki – Nuorisokasvatus tieteen kentässä, kasvatuksen teoriassa ja nuorisotyön kehiksenä. Teoksessa Nivala, E. & Saastamoinen, M. (toim.), Nuorisokasvatuksen teoria perusteita ja puheenvuoroja.

Nuorisotutkimusseuran/Nuorisotutkimusverkoston julkaisuja 73. Helsinki: Nuorisotutkimusseura / Nuorisotutkimusverkosto, 30–63.

*Nieminen, J. 2007b. Vastavoiman hahmo – nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos. Teoksessa Tommi Hoikkala & Anna Sell (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Nuorisotutkimusverkosto / Nuorisotutkimusseura. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto / Nuorisotutkimusseura, 21–43.

Nurmi, T. 1998. Uusi suomen kielen sanakirja. Helsinki: Gummerus.

Parkkinen, P. 1992. Alueellinen muuttoliike ja väestön ikääntyminen. Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen keskustelualoitteita. Helsinki, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT. PDF-dokumentti. Saatavissa: <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2018042618588> [viitattu 10.6.2021].

Pietilä, I. 2010. Ryhmä- ja yksilöhaastattelujen diskursiivinen analyysi: kaksi aineistoa erilaisina vuorovaikutuksen kenttinä. Teoksessa Ruusuvuori, J., Nikander, P., & Hyvärinen, M. (toim.). Haastattelun analyysi. Tampere: Vastapaino, 212–241.

*Pietiläinen, J. 2001. Steissille stajaan, jalla jalla! Helsinki: Aseman Lapset ry. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://walkers.fi/wp-content/uploads/2019/10/201910181126.pdf> [viitattu 25.7.2021].

Pineda, A. P. M., Matriano, M. & Ekundayu, G. 2016. The Expatriates Pull Factors in the Gulf Cooperation Council Countries. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://article.sciencepub-lishinggroup.com/html/10.11648.j.sjbm.20160406.17.html> [viitattu 13.08.2021].

Potter, J. & Hepburn, A. 2005. Qualitative interviews in psychology: problems and possibilities. *Qualitative Research in Psychology*, 281–307.

*Porvoon nuorisopalvelut. 2017. Porvoon kaupungin nuorisopalveluiden päihdeohjelma 2017. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://www.porvoo.fi/library/files/599bfb8fed6b97e3620026d3/P_ihdeohjelma_2017.pdf [viitattu 14.8.2021].

Rantanen, T. & Toikko, T. 2009. Tukimuksellinen kehittämistoiminta. Tampere: University Press.

Ruusuvuori, J. & Tiittula, L. 2005. Tutkimushaastattelu ja vuorovaikutus. Teoksessa Ruusuvuori, J. & Tiittula, L. (toim.) Haastattelu. Tutkimus, tilanteet ja vuorovaikutus. Tampere: Osuuskunta Vastapaino, 22–56.

Saarinen, J. 1995. Matkailualueen hahmottuminen ja matkailun vetovoimatekijät: Esimerkkinä Saariselän matkailualue. Teoksessa Aho, S. & Ilola, H. (toim.) Matkailu alueellisena ilmiönä. Oulu: Oulun yliopisto, Pohjois-Suomen tutkimuslaitos, 105–122.

Salasuo, M. 2020. Edellinen ”Suomen malli”. Neuvottelua lasten ja nuorten vapaa-ajan harrastamisen yhteiskunnallisesta perustelusta sotien jälkeen. Teok-

sessä: Salasuo, M. (toim.) Harrastamisen äärellä. Lasten ja nuorten vapaa-aikatutkimus 2020. Valtion nuorisoneuvoston julkaisu. Verkkojulkaisu nro 68. Opetus- ja kulttuuriministeriö, Valtion nuorisoneuvosto, Nuorisotutkimusseura.

Swarbrooke, J. 1998. The development & management of visitor attractions. Oxford: Butterworth-Heinemann.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2018. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. E-kirja. Helsinki: Tammi.

Vorobeva, E. 2020. Revision of Pull and Push Factors to Migrant Entrepreneurship: The Case of Sub-Saharan African Entrepreneurs in Finland. Teoksessa: Heikkilä, E., Tiilikainen, M. & Tervonen, M. Siirtolaisuus, migration. Siirtolaisuusinstituutti Migration Institute of Finland, 37–39

Vuoristo, K-V. 2003. Matkailun maailma: Kansainvälisen matkailun maantiede. Porvoo: WSOY.

Witt, C. & Wright P. 1992. Tourist motivation: Life after Maslow. Great Britain: Biddles Ltd .

18 VUOTTA TÄYTTÄNEIDEN NUORTEN HAASTATTELU LOMAKE**Walkers nuoret****Kuinka kauan olet käynyt Walkers talolla**

- Vuoden 2 vuotta 3 vuotta
 4 vuotta 5 tai yli 5 vuotta

Kuinka usein yleensä käyt kahvilassa

- 1 krt / vko 2 krt / vko 3 krt / vko
 4 krt / vko 5 krt / vko Yli 5 krt / vko (kävin kun tila oli auki enemmän)

Kenen kanssa tulit Walkers-talolle

- Yksin Kaverin/kavereidenkanssa Vanhemman
 Työntekijän Tutustumiskäynti Muu, mikä

Mistä/keneltä sait tiedon Walkers-kahvilasta

- Kaverilta Vanhemmilta Työntekijältä
 Koulussa Walkers-bussilta Löysin sattumalta
 Muu, mikä

18 VUOTTA TÄYTTÄNEIDEN NUORTEN HAASTATTELU LOMAKE

Mikä Walkers-talosta on tehnyt sellaisen paikan, että halusit jatkaa täällä käymistä?

Mikä on saanut sinut viihtymään Walkers-talolla?

☐ Työntekijät	☐ VapaaehtoisetKaverit Yhteisöllisyys
☐ Kahvilan viihtyvyys	☐ Saan olla sellainen ku olen
☐ Halpa kahvi	☐ Hyvä sijainti
☐ Hyvät pullat	☐ Turvallisuus
☐ Uusia kavereita	☐ Pelivälineet
☐ Muu, mikä ____	

Oletko saanut Walkers-talolta jotain sellaista (mm. apua tai ohjausta) mitä et ole muualta saanut?

Olen saanut apua tai tukea...

☐ Opiskeluun	☐ Työnhakuun
☐ Kela / TE-toimisto asiointiin	☐ Kotiooihin
☐ Harrastukset	☐ Mielenterveys ongelmiin
☐ Kiusaamiseen	☐ Kaverisuhteisiin
☐ Päihteisiin	☐ Aikuisen läsnäolo
☐ Rikosseuraamuksiin	☐ Seksuaalisuuteen
☐ Sovittelu	☐ Parisuhde
☐ Tukea ja neuvoa ongelmiini	☐ Olen saanut apua ja tukea, mutta en osaa sanoa millaista
☐ En osaa sanoa	☐ Uusia kavereita
☐ Vertaistukea	☐ Ohjausta (palveluun)
☐ Kannustusta	☐ Muu mikä ____

18 VUOTTA TÄYTTÄNEIDEN NUORTEN HAASTATTELU LOMAKE

Onko Walkers-kahvilassa käyminen vaikuttanut sinuun omasta mielestäsi

- Kyllä on vaikuttanut
- Ei ole vaikuttanu

Miten Walkers-kahvilassa käyminen on vaikuttanut omaan elämääsi?

Olisiko jokin asia mennyt ehkä toisin, jos et olisi käynyt täällä?

Kerro jokin mieleenpainuva mukava tai hauska tilanne joka on sattunut sinulle täällä?

Sana vapaa. Terkkuja Walkersin aikuisille.